

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๕/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๔/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๘ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเสน่ห์ ทองศักดิ์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา และลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), ๑๖๗ ประกอบมาตรา ๑๘๘

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารประกอบ รวมทั้งคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ข้อเท็จจริงฟังได้ในเบื้องต้นว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหาร
ส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ และพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และ
เป็นผู้บริหารท้องถิ่นตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง
กำหนดตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภา
ท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙)
พ.ศ. ๒๕๖๑ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง
คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศดังกล่าว ขณะดำรงตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหา
อยู่กินฉันสามีภริยากับนางสาวเอกฤทัย กอบกิจ โดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส มีบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติ
ภาวะ ๒ คน คือ นายประกาศิต ทองศักดิ์ อายุ ๑๙ ปี และนางสาวประกาศิณี ทองศักดิ์ อายุ
๑๗ ปี กรณีเข้ารับตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบต่อผู้ร้องแล้ว ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และยื่นเพิ่มเติมอีก

หลายครั้งตามที่ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ชี้แจงเพิ่มเติม แต่ในท้ายที่สุดผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๒ รายการ ได้แก่ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง บ้านสองชั้น ๑ หลัง เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ของนางสาวเอกฤทัย คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ชี้แจงเรื่องบ้านและที่ดินว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ เป็นแปลงย่อยที่นางสาวเอกฤทัย แยกแยกออกมาจากแปลงคงตามสัดส่วนที่ลงหุ้น ส่วนบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ เป็นบ้านที่นางสาวเอกฤทัยปลูกสร้างไว้บนที่ดินแปลงดังกล่าว คิดเป็นค่าปลูกสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ค่าที่ดิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนเงินที่ให้บริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด กู้ยืมนั้น ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ชี้แจงว่า ในรายการที่ระบุการเป็นเจ้าหนี้และลูกหนี้บริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด มีลักษณะเป็นการหักทอนหนี้ซึ่งมียอดสะสมยกมาจากปี ๒๕๕๙ แสดงรายการที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหนี้บริษัท ๔๗,๔๘๑,๖๐๐ บาท เมื่อหักทอนกันถึงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แสดงรายการเป็นเจ้าหนี้บริษัท ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท เงินจำนวนดังกล่าวนี้ความจริงแล้วเป็นรายได้ของบริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด จากการจำหน่ายปึกไม้ ไม้พิน ชี้เลื่อย และหัวไม้ตัด เป็นเงินสดสะสมไว้ตั้งแต่เปิดบริษัทเพื่อความสะดวกในการใช้จ่ายของบริษัท เมื่อนำเงินดังกล่าวไปเข้าบัญชีบริษัทจะบันทึกว่ารับเงินจากกรรมการ แต่หากเบิกเงินดังกล่าวไปใช้จะบันทึกว่าจ่ายคืนเงินยืมกรรมการตามคำ

แนะนำของผู้รับทำบัญชี ผู้ร้องเห็นว่าข้อชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและชี้แจงว่า ทรัพย์สินรายการบ้านและที่ดินดังกล่าว เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบในการยื่นเพิ่มเติมตามคำสั่งของผู้ร้องครบถ้วนแล้ว ส่วนเงินจำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ที่ไม่ได้แจ้งเพราะหลงลืมเนื่องจากเป็นหัวข้อรายการทางบัญชีในงบการเงินของบริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด และเมื่อผู้ร้องมีหนังสือให้ชี้แจงเพิ่มเติม ผู้ถูกกล่าวหาที่ได้ยื่นและชี้แจงแสดงเหตุผลเพิ่มเติมจนครบถ้วนแล้ว การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ครบถ้วนของผู้ถูกกล่าวหาเกิดจากการหลงลืมมิได้มีเจตนาปกปิด ผู้ร้องมีมติว่า ในรายการทรัพย์สินทั้งสองรายการนี้ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยความอันเป็นเท็จ และปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างบ้านสองชั้น เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ตำบลเขากรอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น หรือไม่ ผู้ร้องมี
นายณรงค์ทัพพัธัญ ชัยศร เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ สำนักงาน ป.ป.ช.

ประจำจังหวัดตรัง เป็นพยานเบิกความว่า ตามแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน มีการแยกรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างออกจากกันพร้อมคำอธิบาย แต่ผู้ถูกกล่าวหา แสดงเพียงรายการที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ของคู่สมรสมูลค่า ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท มิได้ระบุราคาประเมินที่ดินรวมกับโรงเรือนและสิ่ง ปลูกสร้าง และในรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างก็ได้ระบุรายการบ้านสองชั้น เลขที่ ๒๙๗/๑ ไว้ ซึ่งบ้านหลังดังกล่าวนี้ได้มาระหว่างผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกองค์การ บริหารส่วนตำบลเขากอบ เมื่อตรวจสอบจากเอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นมาทั้งหมดก็ไม่สามารถ ทราบได้ว่ามีบ้านหลังนี้ แต่เมื่อลงพื้นที่และตรวจสอบไปที่อำเภอห้วยยอด และองค์การบริหาร ส่วนตำบลเขากอบ จึงทราบว่าผู้ที่ไปขอใบอนุญาตก่อสร้างคือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ส่วนผู้ขอ เลขที่บ้านคือน้องสาวของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งบุคคลทั้งสองเป็นคนใกล้ชิดกับผู้ถูกกล่าวหา ส่วนผู้ ถูกกล่าวหาอ้างตนเองเบิกความว่า ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ระบุ บ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ไว้ในประเภทที่ดินลำดับที่ ๒๒ โฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ โดยราคาที่ดินดังกล่าว ได้รวมสิ่งปลูกสร้างไว้แล้วในราคา ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท ที่ดินดังกล่าวนี้อยู่ห่างจากอำเภอห้วยยอด ประมาณ ๕ กิโลเมตร ห่างไกลความเจริญ หากไม่มีสิ่งปลูกสร้างจะมีราคาที่ดินประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาทด้วยความพลั้งเผลอจึงมิได้ระบุแยกรายละเอียดไว้ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเจตนา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ เห็นว่า ตามแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ร้อง มีการแยกรายการที่ดินและรายการ

โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างออกจากกัน แสดงถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ผู้ยื่นแบบต้องแยก
รายการที่ดินและรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างออกจากกัน โดยระบุแสดงมูลค่าของ
ทรัพย์สินแต่ละรายการให้ชัดเจน แม้โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้นจะตั้งอยู่บนที่ดินที่ผู้ยื่นได้
รายงานไว้แล้วก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบราคาประเมินที่ดินแปลงดังกล่าวตามที่
สำนักงานที่ดินจังหวัดตรัง มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แจ้งให้ทราบว่า มี
ราคาประเมินตารางวาละ ๑๗๕ บาท คิดคำนวณกับเนื้อที่ดินจำนวน ๒๗.๘ ตารางวา มีราคา
ประเมินเพียง ๔,๘๖๕ บาท เมื่อผู้ร้องตรวจสอบพบและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงเพิ่มเติม ผู้ถูก
กล่าวหาชี้แจงโดยแยกเป็นราคาที่ดิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท และราคาโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง
๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งสูงกว่าราคาประเมินมาก เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีเจตนาปกปิด
ทรัพย์สินดังกล่าว ส่วนที่นายันทภัทร พยานผู้ร้องเบิกความว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แนบสำเนา
ทะเบียนบ้านซึ่งเป็นเอกสารที่ผู้ร้องกำหนดว่าต้องแนบมาในการยื่นบัญชีทรัพย์สินนั้น ก็ปรากฏ
ข้อเท็จจริงตามหนังสือชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งได้ชี้แจง
และระบุว่าได้แนบสำเนาทะเบียนบ้านส่งให้ผู้ร้องประกอบการพิจารณาเช่นเดียวกันเมื่อผู้ถูก
กล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินเพิ่มเติม (ครั้งที่ ๒) ฉบับลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหา
ยื่นเอกสารเพิ่มเติม รายการที่ ๓ คือ สำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ดังนี้ หากผู้ถูกกล่าวหา
ไม่ได้แนบสำเนาทะเบียนบ้านตามที่ระบุไปด้วยแล้ว ผู้ร้องก็น่าจะต้องทักท้วงว่าได้รับเอกสารไม่
ครบและควรต้องทวงถามให้จัดส่งเพิ่มเติม แต่ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงน่าจะเชื่อว่าผู้ถูก
กล่าวหาได้แนบสำเนาทะเบียนบ้านหลังดังกล่าวส่งไปยังผู้ร้องแล้ว แต่อาจพลัดหลงไปโดยไม่ใช้

ความผิดของผู้ถูกกล่าวหา และราคาที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งมีเจตนารวมสิ่งปลูกสร้างเข้าด้วยแล้ว พยานหลักฐานที่ไต่สวนมายังรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ หรือไม่ ทางไต่สวนได้ความจากนายนิติทัตพ์ธัญญ์ พยานผู้ร้องเบิกความว่า ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงต่อผู้ร้องว่า เหตุที่ไม่ได้แจ้งรายการเงินให้กู้ยืมดังกล่าวนี้เกิดจากหลงลืม เงินจำนวนดังกล่าวนี้ความจริงแล้วเป็นรายได้ของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ที่ได้จากการจำหน่ายปึกไม้ ไม้พิน ขี้เลื่อย และหัวไม้ตัด เป็นเงินสดที่สะสมมาตั้งแต่เปิดบริษัท เพื่อความสะดวกในการใช้จ่ายเมื่อนำเงินสดเข้าบัญชีจะบันทึกว่ารับเงินจากกรรมการ เมื่อเบิกไปใช้จ่ายจะบันทึกว่าจ่ายคืนเงินยืมจากกรรมการตามคำแนะนำของผู้รับทำบัญชี ทั้งเมื่อตรวจดูงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินปีบัญชี ๒๕๖๑ ที่บริษัทดังกล่าวยื่นต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ข้อ ๑๒ ระบุว่า บริษัทมีเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการเพื่อใช้ในการดำเนินงาน ตรงกับข้อมูลในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลปีภาษี ๒๕๖๑ ที่

บริษัทยื่นต่อกรมสรรพากร นอกจากนี้ยังได้ความจากนางสาวเพชรลดา ศิริศุภนนท์ ผู้ตรวจสอบบัญชีบริษัท นางสาวปิยะวรรณ สุพันธ์ และนางลัศณา เลี้ยววัฒนาสกุล ผู้จัดทำบัญชีการเงินให้บริษัทดังกล่าว ที่ได้ให้การต่อผู้ร้องและเบิกความในชั้นไต่สวนของศาลว่า บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการบริษัทซึ่งมีเพียงคนเดียวคือผู้ถูกกล่าวหา เห็นว่า ตามพยานหลักฐานที่ปรากฏ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นกรรมการเพียงคนเดียวของบริษัทจึงเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนในกิจการต่างๆ แต่เพียงผู้เดียว ผู้ถูกกล่าวหาว่าย่อมทราบว่าเป็นเจ้าหนี้เงินกู้ของบริษัทซึ่งมียอดหนี้จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ในวันที่ตนเองพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ เงินดังกล่าวนี้เป็นเงินจำนวนมากและผู้ถูกกล่าวหาทราบมาโดยตลอดว่ามีเงินจำนวนนี้อยู่ ผู้ถูกกล่าวหาไม่จำเป็นต้องแสดงรายการทรัพย์สินนี้ให้ผู้ร้องทราบ แต่กลับมิได้แจ้งหรือชี้แจงให้ผู้ร้องทราบ จนกระทั่งผู้ร้องตรวจสอบพบและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงเพิ่มเติม ผู้ถูกกล่าวหาจึงชี้แจงยกข้ออ้างว่า เงินดังกล่าวเป็นเงินรายได้ของบริษัท มิใช่เงินส่วนตัวของผู้ถูกกล่าวหา เป็นการหลบเลี่ยงจำนวนรายได้เพื่อให้เสียภาษีน้อยลง และผู้ถูกกล่าวหาหลงลืมจึงไม่ได้ชี้แจงไว้ในตอนแรก ซึ่งข้ออ้างดังกล่าวนี้ขัดกับหลักฐานงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินปีบัญชี ๒๕๖๑ และแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล ปีภาษี ๒๕๖๑ ที่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ยื่นต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าและกรมสรรพากรซึ่งเป็นหน่วยงานราชการ ดังนี้ ข้ออ้างที่ผู้ถูกกล่าวหายกขึ้นอ้างจึงขัดแย้งกับหลักฐานที่ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะกรรมการของบริษัทดังกล่าวยื่นต่อหน่วยงานราชการ ทั้งข้ออ้างที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าหลงลืมที่จะรายงานชี้แจงถึงเงินจำนวนดังกล่าวต่อผู้ร้องไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง พฤติการณ์ของ

ผู้ถูกกล่าวหาขอให้เห็นถึงความผิดปกติและความไม่สุจริต ทั้งมีเจตนาปกปิดมิให้ผู้ร้องทราบถึงความมีอยู่ของเงินจำนวนดังกล่าว การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม และยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ด้วย

วินิจฉัยว่า นายเสน่ห์ ทองศักดิ์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔

วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายวิชัย เอื้ออังกณกุล

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๕/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๙/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๘ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายเสน่ห์ ทองศักดิ์	ผู้ถูกกล่าวหา
เรื่อง	การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน	

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา
ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
เขากอบ อำเภอยายยอต จังหวัดตรัง ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับ

ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), ๑๖๗ ประกอบมาตรา ๑๘๘

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธพร้อมทั้งยื่นคำให้การ(ที่ถูก คำคัดค้าน) ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้แย้งกันในชั้นนี้รับฟังเป็นยุติได้ว่า

ผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการเพียงคนเดียวของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ตามหนังสือรับรอง

เอกสารหมายเลข ร.๑๙ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

เขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ต่อมาเมื่อวันที่

๙ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ จึงมี

หน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และ

บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่ง วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง โดยแสดง

รายการที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๓๙๔๓ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง เนื้อที่

๒๗ $\frac{๘}{๑๐}$ ตารางวา มูลค่า ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเอกสาร

หมายเลข ร.๑๐ แต่ไม่ได้แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างบ้าน ๒ ชั้น จำนวน ๑ หลัง เลขที่

๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ซึ่งปลูกสร้างอยู่บนที่ดินตามโฉนด

ที่ดินเลขที่ ๔๓๙๔๓ และไม่ได้แสดงรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จำนวน

๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตรังแจ้งผลการตรวจสอบหลักฐานทางทะเบียนที่ดินไปยังผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดตรัง ว่า ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๓๙๔๓ มีราคาประเมินตารางวาละ ๑๗๕ บาทได้มาโดยการซื้อขายเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ครั้นวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ นายอำเภอห้วยยอดส่งสำเนาหลักฐานการยื่นคำร้องขอเลขรหัสประจำบ้าน (ทร.๙๐๐) ของบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ ให้แก่ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรัง โดยแจ้งว่า บ้านดังกล่าวมีลักษณะเป็นตึกแถว ๒ ชั้น ๑ ห้อง ปลูกสร้างบนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๓๙๔๓ นายอำเภอห้วยยอดออกเลขที่บ้านเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ต่อมาวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรัง ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งไปยังผู้ถูกกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องไม่ถูกต้องในรายการเงินฝากธนาคาร ๘ บัญชี ที่ดิน ๑ แห่ง โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ๒ แห่ง ซึ่งรวมทั้งบ้าน ๒ ชั้น จำนวน ๑ หลัง เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ ซึ่งปลูกสร้างอยู่บนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๓๙๔๓ ด้วย และยานพาหนะ ๓ คัน สำนักงาน ป.ป.ช. จึงขอแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พร้อมหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินให้ครบถ้วนและถูกต้องภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหนังสือ หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าวและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน สำนักงาน ป.ป.ช. จะดำเนินการตามขั้นตอนของ

กฎหมายต่อไป ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ตามสำเนาหนังสือ และใบตอบรับ EMS ในประเทศของบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด เอกสารหมาย ร.๑๓ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือแจ้งไปยังผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดตรัง ระบุว่า ผู้ถูกกล่าวหาขอยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมเป็นรายการเงินฝากธนาคาร ๕ บัญชี ที่ดิน ๑ แห่ง โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ๒ แห่ง และยานพาหนะ ๓ คัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งรวมทั้งบ้าน ๒ ชั้น จำนวน ๑ หลัง เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ โดยให้เหตุผลว่า บ้านหลังดังกล่าวเป็นบ้านจัดสรรจึงรายงานรวมไว้ในบัญชีทรัพย์สินหมวดที่ดิน ข้อ ๕. ลำดับที่ ๒๒ ซึ่งแยกเป็นค่าที่ดิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท และแยกเป็นค่าสิ่งปลูกสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีเจตนาปกปิดไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินแต่อย่างใด และขอยื่นบัญชีทรัพย์สินเพิ่มเติมพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือแจ้งไปยังผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดตรัง เรื่อง บัญชีทรัพย์สินเพิ่มเติม (ครั้งที่ ๒) ระบุว่า ผู้ถูกกล่าวหาขอยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมจากหนังสือฉบับลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ เป็นรายการเงินฝากธนาคารชื่อนางสาวเอกฤทัย กอบกิจ ๒ บัญชี และชื่อนางสาวประภาศิณี ทองศักดิ์ ๑ บัญชี กับ ขอส่งสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ มิได้มีเจตนาปกปิดไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินแต่อย่างใด ตามสำเนาหนังสือ เอกสารหมาย ร.๑๕ หน้า ๑๔๙ ถึง ๑๖๓ วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ ผู้อำนวยการสำนักงาน

ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรัง ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งไปยังผู้ถูกกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องไม่ถูกต้องในรายการเงินให้กู้ยืม ๑ รายการ ขาดเอกสารหลักฐานแสดงยอดเงินให้กู้ยืมคงเหลือ ณ วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาให้บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด กู้ยืม พร้อมเอกสารหลักฐานการให้กู้ยืมดังกล่าว กับรายการสิทธิและสัมปทาน ๑ รายการ รายการหนี้สินที่มีหลักฐานเป็นหนังสือ ๑ รายการ ขาดเอกสารหลักฐานแสดงยอดหนี้คงเหลือ ณ วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นหนี้บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด พร้อมเอกสารหลักฐานการเป็นหนี้ดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ช. จึงขอแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พร้อมหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินให้ครบถ้วนและถูกต้องภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหนังสือ หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าวและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน สำนักงาน ป.ป.ช. จะดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖ ตามสำเนาหนังสือและใบตอบรับ EMS ในประเทศของบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด เอกสารหมายเลข ร.๑๔ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือแจ้งไปยังผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรัง ขอย้ายระยะเวลายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินออกไปมีกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ต่อมาวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือแจ้งไปยังผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรัง ระบุว่า

ผู้ถูกกล่าวหาขอยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบเพื่อให้ครบถ้วนตามหนังสือของเลขาธิการสำนักงาน ป.ป.ช.ว่า รายการที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด และรายการที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นหนี้บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีลักษณะเป็นการหักทอนหนี้ มียอดสะสมยกมาจากรายปี ๒๕๕๙ แสดงรายการที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของบริษัทเป็นเงิน ๔๗,๔๘๑,๖๐๐ บาท เมื่อหักทอนกันถึงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แสดงรายการที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของบริษัท เป็นเงิน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท รายละเอียดปรากฏตามบัญชีเงินกู้ยืมระยะสั้นเอกสารหมายเลข ๓ ตามบัญชีเงินกู้ยืมระยะสั้นช่วงต้นช่วงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๑ แสดงรายการบริษัทจ่ายเงินยืมเป็นเงินสดแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้กู้ยืมแก่บริษัท รายละเอียดปรากฏตามใบสำคัญรับเงินเอกสารหมายเลข ๕ ที่มาของเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาไปให้บริษัทกู้ยืมนั้น ความจริงแล้วเงินจำนวนดังกล่าวเป็นรายได้ของบริษัทจากการจำหน่ายปีกไม้ไม้พิน ขี้เลื่อย และหัวไม้ตัด เป็นเงินสะสมไว้ตั้งแต่เปิดบริษัทเพื่อความสะดวกในการใช้จ่ายของบริษัท โดยเมื่อนำเงินดังกล่าวไปเข้าบัญชีบริษัทจะบันทึกว่ารับเงินจากกรรมการ และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาเบิกเงินดังกล่าวไปใช้จ่ายจะบันทึกว่าจ่ายเงินยืมกรรมการ ซึ่งเป็นไปตามที่ผู้รับทำบัญชีแนะนำ รายละเอียดปรากฏตามใบสำคัญรับเงิน(ลูกค้าทั่วไป) บันทึกการตัดยอดเงินเข้าบัญชีรายการบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาห้วยยอด รายการบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาตรัง รายการบัญชีเงินฝากธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขาห้วยยอด รายการหักทอนเงินระหว่างผู้ถูกกล่าวหากับบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด

(สำนักงานใหญ่) และรายการหักทอนเงินระหว่างผู้ถูกกล่าวหา กับบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด (สาขาพัทลุง) เอกสารหมายเลข ๖ ถึงที่ ๑๒ ท้ายหนังสือ ผู้ถูกกล่าวหาจึงขอยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบดังกล่าวเพิ่มเติมเพื่อให้ครบถ้วนถูกต้อง ตามสำเนาหนังสือเอกสารหมายเลข ร.๑๕ หน้า ๑๖๔ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ นายพัทธ์ทัพพัทธ์ชัย ชัยศรี เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ ผู้ตรวจสอบทรัพย์สิน มีหนังสือแจ้งไปยังผู้ถูกกล่าวหา ไปให้รับทราบข้อกล่าวหาระบุว่า ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และฉบับลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ นั้น ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่พบพฤติการณ์อันควร เชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน การกระทำความผิดจึงเป็นกรณีจึงใจยื่น บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมี พฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน บัดนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาดังกล่าว แล้ว เห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่าข้อกล่าวหาไม่มีความผิด ฉะนั้น เพื่อ ประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ ประกอบมาตรา ๑๑๔ และระเบียบ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและ หนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๗ จึงแจ้งข้อกล่าวหาให้ ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตามสำเนาหนังสือและใบตอบรับ EMS ใน

ประเทศของบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด เอกสารหมาย ร.๑๖ วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖
 ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาและให้ถ้อยคำต่อผู้ตรวจสอบทรัพย์สิน ตามบันทึกการแจ้ง
 ข้อกล่าวหากรณีจึงใจยื่นเท็จ/ปกปิดเอกสารหมาย ร.๑๗ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหา
 ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมาย ร.๑๘ แบบนำส่งงบการเงิน
 รอบปีบัญชีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ ที่บริษัทเอสทีดี พาราวัต จำกัด ยื่นต่อกรมพัฒนา
 ธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ รายการงบแสดงฐานะการเงิน รายการหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น
 หนี้สินหมุนเวียน มีรายการเงินกู้ยืมระยะสั้น ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท แล้วมีหมายเหตุประกอบ
 งบการเงินอธิบายว่า บริษัทมีเงินกู้ระยะสั้นจากกรรมการเพื่อใช้ในการดำเนินงานโดยไม่มี
 ค่าตอบแทนชำระคืนเมื่อถูกทวงถาม และแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
 นิติบุคคล ตามมาตรา ๖๘ และมาตรา ๖๙ แห่งประมวลรัษฎากร (ภ.ง.ด.๕๐) ที่บริษัทเอสทีดี
 พาราวัต จำกัด ยื่นต่อกรมสรรพากร รอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่
 ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ รายการที่ ๙ รายละเอียดสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น/ผู้เป็น
 หุ้นส่วน รายการหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น/ผู้เป็นหุ้นส่วน ๑. หนี้สินหมุนเวียน...(๓) เงินกู้ยืม
 ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ตามเอกสารประกอบคำร้องหมาย ๑๑

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามคำร้องของผู้ร้องหรือไม่
 เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
 ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ บัญญัติว่า “ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.

กำหนด ตามมาตรา ๒๘ (๓) ...ผู้ใด...จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ต้องระวางโทษ...” นอกจากนี้ มาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบ โดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมทั้งกำหนดเวลาที่ขยายให้ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และในกรณีที่มีความจำเป็นอาจขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน” วรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อปรากฏว่าบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือเอกสารประกอบที่ได้รับมาตามวรรคหนึ่งไม่ครบถ้วน หรือมีข้อมูลคลาดเคลื่อน และไม่มีพฤติการณ์อันเชื่อได้ว่ามีเจตนาปกปิดทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายแจ้งให้บุคคลดังกล่าวดำเนินการให้ครบถ้วนหรือถูกต้องภายในระยะเวลาที่เลขาธิการกำหนด” และวรรคสาม บัญญัติว่า “เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ถ้าบุคคลดังกล่าวยังไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ยื่นไม่ครบถ้วนหรือมีข้อมูลคลาดเคลื่อน และ มีพฤติการณ์อันเชื่อได้ว่ามีเจตนาปกปิดทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้สำนักงานเสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตาม มาตรา ๑๑๔ ต่อไป” มาตรา ๑๑๔ บัญญัติว่า “เมื่อปรากฏว่าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้นั้นทราบ และกำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้นั้นจะมาชี้แจงข้อกล่าวหา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด แล้วนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาต่อไป”

จะเห็นได้ว่า มาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นบทบัญญัติใหม่ที่ไม่เคยมีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาก่อน บทบัญญัตินี้ดังกล่าวกำหนดขึ้นเพื่อให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้นกว่าเดิมโดยบัญญัติในมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง ให้อำนาจแก่สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามเวลาที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้โอกาสผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้น สามารถยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้อีกภายในเวลาที่สำนักงาน ป.ป.ช.กำหนด หากบุคคลดังกล่าวยังไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ครบถ้วนและถูกต้องภายในเวลาที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดอีก ก็จะมีผลว่าบุคคลดังกล่าวจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินทันที ส่วนมาตรา ๑๐๙ วรรคสองให้อำนาจเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.มอบหมาย สามารถใช้ดุลพินิจพิจารณาว่า บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือเอกสารประกอบที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งไม่ครบถ้วน หรือมีข้อมูลคลาดเคลื่อนนั้น มีพฤติการณ์อันเชื่อได้ว่าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีมีเจตนาปกปิด

ทรัพย์สินหรือหนี้สินหรือไม่ ซึ่งน่าจะมีความหมายเช่นเดียวกับข้อความที่ว่า “พฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น” ในมาตรา ๑๑๔ หากเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย พิจารณาเห็นว่า มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีไม่มีเจตนาปกปิดทรัพย์สินหรือหนี้สินแล้ว เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ก็มีอำนาจออกหนังสือแจ้งให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่ไม่ครบถ้วน หรือมีข้อมูลคลาดเคลื่อนนั้น ดำเนินการให้ครบถ้วนหรือถูกต้อง เพื่อให้โอกาสผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ไม่ครบถ้วน หรือมีข้อมูลคลาดเคลื่อน สามารถยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องได้อีก ภายในเวลาที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย กำหนด หากบุคคลดังกล่าวไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ครบถ้วนและถูกต้องภายในเวลาที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย กำหนด ก็จะถือว่าบุคคลดังกล่าวจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินทันทีเช่นเดียวกัน ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ออกตามความในมาตรา ๑๑๐ วรรคสอง และมาตรา ๑๑๔

วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามเวลาที่กำหนด ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินเสนอเลขาธิการหรือบุคคลที่เลขาธิการมอบหมายมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบ โดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมทั้งกำหนดเวลาที่ขยายให้ซึ่ง ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และในกรณีที่มีความจำเป็น เลขาธิการหรือบุคคลที่ เลขาธิการมอบหมายอาจขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน” วรรคสอง กำหนดว่า “เมื่อ ปรากฏว่าบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือเอกสารประกอบที่ได้รับมาตามวรรคหนึ่งไม่ครบถ้วนหรือมี ข้อมูลคลาดเคลื่อน และไม่มีพฤติการณ์อันเชื่อได้ว่ามีเจตนาปกปิดทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้เสนอ เลขาธิการหรือบุคคลที่เลขาธิการมอบหมายแจ้งให้บุคคลดังกล่าวดำเนินการให้ครบถ้วนหรือ ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชี ทรัพย์สินและหนี้สินได้รับแจ้ง” วรรคสาม กำหนดว่า “เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองแล้ว ถ้าบุคคลดังกล่าวยังไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ยื่นไม่ครบถ้วนหรือมีข้อมูล คลาดเคลื่อน และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาปกปิดทรัพย์สินหรือหนี้สิน หรือจากการ ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินพบว่าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. จงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง ให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้

ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินดำเนินการตามหมวด ๓ ต่อไป” วรรคสี่ กำหนดว่า “ถ้าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือเอกสารประกอบครบถ้วนและถูกต้องแล้ว ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินต่อไป” ส่วนระเบียบข้อ ๓๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “ในกรณีผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินภายในกำหนดระยะเวลามาแล้ว แต่ปรากฏว่าบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือเอกสารประกอบที่ได้รับมาไม่ครบถ้วนหรือมีข้อมูลคลาดเคลื่อน และไม่มีพฤติการณ์อันเชื่อได้ว่ามีเจตนาปกปิดทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้เสนอเลขาธิการหรือบุคคลที่เลขาธิการมอบหมาย แจ้งให้บุคคลดังกล่าวดำเนินการให้ครบถ้วนหรือถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินได้รับแจ้ง และในกรณีที่มีความจำเป็น เลขาธิการหรือบุคคลที่เลขาธิการมอบหมายอาจขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน” และวรรคสอง กำหนดว่า “เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าบุคคลดังกล่าวยังยื่นไม่ครบถ้วนหรือมีข้อมูลคลาดเคลื่อน และมีพฤติการณ์อันเชื่อได้ว่ามีเจตนาปกปิดทรัพย์สินหรือหนี้สิน หรือจากการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินพบว่าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. จงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินดำเนินการตามหมวด ๓ ต่อไป” และวรรคสามกำหนดว่า “ถ้าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือเอกสารประกอบ

ครบถ้วนและถูกต้องแล้ว ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินต่อไป”

ระเบียบข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ ดังกล่าวสอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๑๐๙ ซึ่งไม่ได้บัญญัติหรือกำหนดว่า เมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แม้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ป.ป.ช. หรือเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือบุคคลที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย แล้วผู้มีหน้าที่ดังกล่าวยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินภายในเวลาที่กำหนด โดยครบถ้วนและถูกต้อง ไม่มีข้อมูลคลาดเคลื่อนแล้ว แต่คำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้รับฟังไม่ได้ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามมาตรา ๑๑๔ หรือระเบียบฯ หมวด ๓ ว่าด้วยการแจ้งข้อกล่าวหา การชี้แจงข้อกล่าวหา และการดำเนินคดีเกี่ยวกับการยื่นบัญชี แต่ระเบียบข้อ ๓๔ วรรคสี่ และข้อ ๓๕ วรรคสาม กลับกำหนดไว้โดยชัดแจ้งว่า ถ้าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือเอกสารประกอบครบถ้วนและถูกต้องแล้ว ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินต่อไป แสดงให้เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๐๙ วรรคสาม กับระเบียบข้อ ๓๔ วรรคสี่ และข้อ ๓๕ วรรคสามดังกล่าว น่าจะมีความหมายว่า สำนักงาน ป.ป.ช. จะเสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามมาตรา ๑๑๔ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๓ เฉพาะกรณีที่ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบได้รับแจ้งจากสำนักงาน ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง แล้วไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินภายในเวลาที่สำนักงาน ป.ป.ช.กำหนด หรือกรณีที่ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบได้รับแจ้งจากเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ตามมาตรา ๑๐๙ วรรคสอง แล้วไม่ดำเนินการให้ครบถ้วนและถูกต้องภายในเวลาที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ก็ยังต้องมีพฤติการณ์อันเชื่อได้ว่ามีเจตนาปกปิดทรัพย์สินหรือหนี้สิน ซึ่งน่าจะมีความหมายเช่นเดียวกับข้อความที่ว่า “พฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น” ในมาตรา ๑๑๔ และหมวด ๓ ของระเบียบดังกล่าว แม้หนังสือที่ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรัง ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมหลักฐานพิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินให้ครบถ้วนและถูกต้องภายในเวลา ๓๐ วัน ทั้งสองฉบับ ซึ่งเป็นไปตามแบบพิมพ์ที่กำหนดไว้ในแนวทางการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งจัดทำโดยสำนักพัฒนาระบบตรวจสอบทรัพย์สิน หน้า ๑๙๕ ถึง ๑๙๖ โดยไม่มีข้อความอ้างถึงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ แต่แนวทางการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวหน้า ๒๒๘ ถึง ๒๒๙ และ หน้า ๒๓๔ ข้อ ๑.๓.๑ การดำเนินการกรณีจึงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และข้อ ๑.๓.๒ การดำเนินการกรณีจึงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วย

ข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๐๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ก่อน โดยการดำเนินการกรณีจึงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ให้ดำเนินการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบภายในระยะเวลา ๓๐ วัน หากผู้ยื่นรับทราบและประสงค์จะขอขยายระยะเวลาการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ต้องดำเนินการขอขยายระยะเวลาการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ตามประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๔ หากผู้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไม่ดำเนินการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งข้อกล่าวหาต่อผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีจึงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ส่วนการดำเนินการกรณีจึงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินชี้แจงเหตุของการไม่แสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ๆ ภายในระยะเวลา ๓๐ วัน และหากมีกรณีจำเป็นให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกิน ๓๐ วัน แต่หนังสือที่ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรัง ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย แจ้งไปยัง

ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นไปตามแบบที่กำหนดไว้ในแนวทางการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของ
 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หน้า ๑๙๕ ถึง ๑๙๖ ไม่มี
 ข้อความแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงเหตุที่ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ครบถ้วน
 และถูกต้องแต่อย่างใด แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีหนังสือแจ้งไปยังผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำ
 จังหวัดตรัง ชี้แจงเหตุผลที่ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ครบถ้วนและถูกต้องด้วย แต่
 หนังสือดังกล่าวระบุว่า ผู้ถูกกล่าวหาขอยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
 ประกอบ ตามรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้รับแจ้งจากผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำ
 จังหวัดตรัง ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นผู้ที่เลขาธิการ
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ภายในเวลาที่กำหนด ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กรอกรายการ
 ทรัพย์สินและหนี้สินรายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ และเงินให้กู้ยืมแก่บริษัท
 เอสดีที พาราวัต จำกัด ลงในแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดนั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแค่
 มีหนังสือแจ้งไปยังผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรัง ขอยื่นบัญชีแสดงรายการ
 ทรัพย์สินและหนี้สิน ในรายการเงินฝากธนาคาร ที่ดิน และยานพาหนะ โดยไม่ได้กรอกรายการลงในแบบที่
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด เช่นเดียวกับรายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ
 และเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด แต่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. และ
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีพฤติการณ์จงใจยื่นบัญชีแสดง
 รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่

ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน
 ในรายการเงินฝากธนาคาร ที่ดิน และยานพาหนะ ประกอบกับคำร้องของผู้ร้องและสำนวนคดีตาม
 เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๒๑ ไม่ได้กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการ
 ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ รายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ และ
 เงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการ
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย กำหนดด้วย ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่แสดงว่า ผู้ร้องยอมรับว่า แม้
 ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามรายการที่ได้รับแจ้งจากผู้อำนวยการ
 สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรัง ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็น
 ผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ภายในเวลาที่กำหนด โดยไม่ได้กรอกรายการลงใน
 แบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด แต่มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด
 ตรัง ซึ่งเป็นผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย โดยระบุว่า ผู้ถูกกล่าวหาขอยื่นบัญชี
 แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน รายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ และเงินให้
 กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ตามที่ได้รับแจ้งจากผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำ
 จังหวัดตรัง ซึ่งเป็นผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย นั้น ถือว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชี
 แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินรวมทั้งทรัพย์สินรายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบล
 เขากอบ และเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ภายในเวลาที่เลขาธิการคณะกรรมการ
 ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย กำหนด แล้ว ประกอบกับคำร้องของ

ผู้ร้องและสำนวนคดีตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๒๑ ดังกล่าว ไม่ได้กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบรายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ และเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ไม่ครบถ้วนและถูกต้อง หรือมี ข้อมูลคลาดเคลื่อน ต้องถือว่า ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร ประกอบ รายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ และเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ครบถ้วนและถูกต้องแล้ว ไม่มีข้อมูลคลาดเคลื่อน ดังนั้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบรายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบล เขากอบ และเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ครบถ้วนและถูกต้องภายในเวลาที่ เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย กำหนด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับ การยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๕ วรรคสามแล้ว ต้องถือว่า ผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่ได้ตั้งใจยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือ ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่จำต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์อันควรเชื่อ ได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลง เป็นอย่างอื่น การกระทำของผู้ร้องจึงไม่เป็นความผิดตามคำร้อง

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายกิตติพงษ์ ศรีโรจน์

รับกันฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยแถลงนโยบายต่อที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๕๔ และกรณีพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งแล้ว จากการตรวจสอบของผู้ร้องพบว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ ดังนี้

๑. รายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท

๒. รายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง บ้านสองชั้น ๑ หลัง เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ของนางสาวเอกฤทัย กอบกิจ (คู่สมรส)

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เขากอบหรือไม่ เห็นควรพิจารณาเป็นลำดับดังต่อไปนี้

๑. รายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ได้ความตามงบการเงินของบริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด ปี ๒๕๖๑ เอกสารหมายเลข ร.๑๑ หน้า ๑๑๐ หมายเหตุประกอบงบการเงิน ข้อ ๑๒ ระบุว่า บริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด มีเงินกู้ระยะสั้นจากกรรมการเพื่อใช้ในการดำเนินงาน โดยไม่มีค่าตอบแทน ชำระคืนเมื่อถูกทวงถาม และตามแบบนำเสนองบการเงิน ปี ๒๕๖๑ เอกสารหมายเลข ค.๑๒ หน้า ๔ ระบุหนี้กู้ยืมระยะสั้นดังกล่าวไว้จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ซึ่งเป็นเอกสารที่บริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด ยื่นต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าและมีข้อมูลตรงกันกับแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.๕๐) ปีภาษี ๒๕๖๑ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑ หน้า ๑๒๒ ซึ่งบริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด ยื่นต่อกรมสรรพากร ระบุในรายการที่ ๙ ว่า บริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด มีหนี้สินหมุนเวียน เงินกู้ยืมจำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ประกอบกับนางสาวเพชรดา ศิริคุณนท์ ผู้สอบบัญชีงบการเงิน ปี ๒๕๖๑ พยานผู้ร้องเบิกความว่า บริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด มีเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการ คือ นายเสน่ห์ ทองศักดิ์ จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท นางลักคณา เลี้ยววัฒนาสกุล และนางสาวปิยะวรรณ สุพันธ์ พยานผู้ร้องซึ่งเป็นผู้รับจ้างทำบัญชีงบการเงินให้แก่บริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด เบิกความว่า ณ วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง บริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด เป็นลูกหนี้เงินกู้ยืมผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การต่อสู้ว่าผู้ถูกกล่าวหาและบริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด ไม่ได้มีการกู้ยืมกันจริง เป็นเพียงวิธีการนำรายได้

นอกบัญชีเข้าเป็นรายได้ของบริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด ในรูปเงินยืมกรรมกรนั้น เห็นว่า
ในชั้นตรวจสอบทรัพย์สินและชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยกขึ้นกล่าวไว้เลยว่าเงินกู้ยืม
ระยะสั้นจากกรรมการระหว่างผู้ถูกกล่าวหา กับบริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด ความจริงแล้วไม่ได้
มีการกู้ยืมกันจริง ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่ชี้แจงถึงที่มาของเงินที่ผู้ถูกกล่าวหานำไปให้บริษัท เอสดีที
พาราวัต จำกัด กู้ยืมว่าเป็นรายได้จากการจำหน่ายปึกไม้ ไม้พิน ชี้อย และหัวไม้ตัดของ
บริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด มีการรับเงินและจ่ายเงินยืมหักทอนเงินกันระหว่างผู้ถูกกล่าวหา
กับบริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาจึงขอยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมตามที่
สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรังแจ้งให้ดำเนินการให้ครบถ้วนถูกต้อง ในการชี้แจงแก้ข้อ
กล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๑๘ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาถึงเหตุที่ไม่ได้แสดงรายการเงิน
ให้กู้ยืมในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน เนื่องจากหลงลืมเพราะเป็นหัวข้อรายการทางบัญชีในงบ
การเงินของบริษัท อีกทั้งข้อต่อสู้ที่ว่าผู้ถูกกล่าวหาและบริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด ไม่ได้กู้ยืมเงิน
กันจริง ก็ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงในเอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นกรรมการบริษัทแต่เพียงผู้เดียว
ยื่นต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าและกรมสรรพากรโดยได้แสดงเจตนาไว้ชัดแจ้งว่าบริษัท เอสดีที
พาราวัต จำกัด เป็นหนี้เงินกู้ยืมกรรมกร จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ผู้ถูกกล่าวหาและบริษัท
เอสดีที พาราวัต จำกัด จึงต้องผูกพันตามเจตนาที่แสดงออกมาตามประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ มาตรา ๑๕๔ ทำให้เชื่อได้ว่าขณะพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
เขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ผู้ถูกกล่าวหาทราบดีอยู่แล้วว่าบริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด
เป็นหนี้เงินให้กู้ยืมผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาที่ว่าบริษัท
เอสดีที พาราวัต จำกัด กับผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการกู้ยืมเงินกันจริง ไม่อาจรับฟังได้ จึงเป็นหน้าที่
ของผู้ถูกกล่าวหาที่ต้องแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องครบถ้วนที่มีอยู่จริงในวันที่มี

หน้าที่ยื่นบัญชี และเมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์ตามทางไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหาที่ว่า การแสดงรายการบริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด เป็นหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการในงบการเงินและแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.๕๐) ปี ๒๕๖๑ มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาภาระภาษีโดยลดรายได้ของบริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด ด้วยการนำรายได้จากการขายเศษไม้ของบริษัทอันเป็นรายได้นอกบัญชีเข้าเป็นรายได้ของบริษัทในรูปเงินยืมกรรมการ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเบิกความตอบศาลว่า การแสดงรายการเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการในการยื่นงบการเงินและยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลดังกล่าวไม่ถูกต้องตามความจริง บ่งชี้ถึงพฤติการณ์ในการปกปิดข้อเท็จจริงของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อประโยชน์ในทางทรัพย์สิน ดังนี้ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในวันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาปกปิดหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการเพื่อหลบเลี่ยงการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่โดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และหากตรวจสอบพบว่ามิได้มีการกู้ยืมเงินกันจริงแต่เป็นรายได้จากการประกอบกิจการของบริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเคยปกปิดข้อเท็จจริงตอนยื่นงบการเงินและยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล อาจส่งผลกระทบต่อภาระภาษีของบริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด ซึ่งเป็นประโยชน์ทางทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับได้ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการหนี้เงินกู้ยืมดังกล่าวซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเป็นเหตุให้ผู้ร้องไม่สามารถตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงตลอดจนที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินได้ จึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน รายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด จำนวน

๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอยะยอ จังหวัดตรัง

๒. รายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง บ้านสองชั้น ๑ หลัง เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอยะยอ จังหวัดตรัง ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ของนางสาวเอกฤทัย กอบกิจ (คู่สมรส) เห็นว่า ได้ความตามทางไต่สวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแล้ว ผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ตำบลเขากอบ อำเภอยะยอ จังหวัดตรัง ของนางสาวเอกฤทัย กอบกิจ (คู่สมรส) แต่ไม่ได้แสดงรายการบ้านสองชั้น ๑ หลัง เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอยะยอ จังหวัดตรัง ซึ่งตั้งอยู่ที่ที่ดินโฉนดเลขที่ดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรังมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบให้ครบถ้วนถูกต้อง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยผู้ถูกกล่าวหาเบิกความว่าตามหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเอกสารหมายเลข ร.๑๕ หน้า ๑๕๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงว่า บ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอยะยอ จังหวัดตรัง เป็นบ้านจัดสรรที่นางสาวเอกฤทัย กอบกิจ ปลูกสร้างในที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ตำบลเขากอบ อำเภอยะยอ จังหวัดตรัง แยกเป็นค่าสิ่งปลูกสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ค่าที่ดิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท และเบิกความยืนยันว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ระบุในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ว่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ มีมูลค่าปัจจุบัน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นการแจ้งราคาที่ดินรวมสิ่งปลูกสร้างด้วยแล้ว เพียงแต่การจัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ได้แยกรายการที่ดิน

และรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างออกจากกันตามแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของสำนักงาน ป.ป.ช. เท่านั้น ข้อเท็จจริงดังกล่าวสอดคล้องกับที่นายนิติทัตพัทธ์ชัยสร เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ พยานผู้ร้องเบิกความตอบศาลว่า จากการตรวจสอบปรากฏว่าบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ดังกล่าว คู่สมรสของผู้ถูกล่ามหาเป็นผู้ขออนุญาตก่อสร้าง และเบิกความตอบทนายผู้ถูกล่ามหาถามว่า ค่าสิ่งปลูกสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ค่าที่ดิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท ตามที่ผู้ถูกล่ามหายื่นคำชี้แจงเพิ่มเติม มีมูลค่ารวม ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท ตรงกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินครั้งแรก ทำให้คำเบิกความของผู้ถูกล่ามหาที่ว่าบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ เป็นทรัพย์สินของนางสาวเอกฤทัยคู่สมรสของผู้ถูกล่ามหาเป็นผู้ขออนุญาตก่อสร้าง และมูลค่าสิ่งปลูกสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ค่าที่ดิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท มีน้ำหนักรับฟังได้ แม้ตามแบบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบที่ผู้ถูกล่ามหายื่นครั้งแรก ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินไม่มีทางทราบได้เลยว่ามีบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ปลูกอยู่ตามที่นายนิติทัตพัทธ์ชัยสรพยานผู้ร้องเบิกความก็ตาม แต่ผู้ถูกล่ามหากก็ได้ระบुरายการที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ไว้แล้ว ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายย่อมสามารถตรวจสอบยืนยันข้อมูลได้ว่าผู้ถูกล่ามหาแสดงรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างไม่ถูกต้องครบถ้วนหรือมีข้อมูลคลาดเคลื่อน ทั้งเมื่อผู้ตรวจสอบทรัพย์สินแจ้งให้ผู้ถูกล่ามหาชี้แจงข้อเท็จจริงและยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมเกี่ยวกับบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ดังกล่าว ผู้ถูกล่ามหากก็ดำเนินการภายในระยะเวลาที่ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินกำหนด แสดงว่าผู้ถูกล่ามหาไม่ได้หลบเลี่ยงการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ประกอบกับโดยทั่วไปบ้านย่อมเป็นส่วนควบกับที่ดินอาจเป็นเหตุให้การแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเกิดความผิดพลาดคลาดเคลื่อนจากแบบที่สำนักงาน ป.ป.ช.กำหนด โดยระบุมูลค่าที่ดินและบ้านรวมเป็นจำนวนเดียวกันได้ อีกทั้งมูลค่าของทรัพย์สินที่แจ้งเพิ่มเติม

ไม่ได้ทำให้มูลค่าทรัพย์สินตามบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นครั้งแรกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ จึงยังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาปกปิดทรัพย์สินรายการนี้ ดังนี้ พยานหลักฐานตามที่ไต่สวนมายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินต่อผู้ร้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง บ้านสองชั้น ๑ หลัง เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ของนางสาวเอกฤทัย กอบกิจ (คู่สมรส)

วินิจฉัยว่า นายเสน่ห์ ทองศักดิ์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน โดยไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๔๕ บาท กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยรับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา

(อม ๕๐)

- ๙ -

มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ คำขออื่น
ให้ยก.

นายอรพงษ์ ศิริกานต์นนท์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๕/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๔/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๘ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นายเสน่ห์ ทองศักดิ์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา และลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), ๑๖๗, ๑๘๘

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ขณะดำรงตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหาอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับนางสาวเอกฤทัย กอบกิจ มีบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ คือนายประกาศิต ทองศักดิ์ และนางสาวประกาศินี ทองศักดิ์ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ และมีหนังสือยื่นบัญชีทรัพย์สินเพิ่มเติมอีกหลายครั้งคือวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๒ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ วันที่ ๒๖, ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่ไม่แสดงรายการทรัพย์สินหลายรายการ ได้แก่ เงินฝากธนาคารของผู้ถูกกล่าวหา ๒ บัญชี เงินฝากธนาคารและเงินฝากสหกรณ์การเกษตรห้วยยอด จำกัด ของคู่สมรส ๔ บัญชี และเงินฝากธนาคารของบุตรสาว ๒ บัญชี ที่ดินของผู้ถูกกล่าวหา คู่สมรสและบุคคลอื่นที่ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ๑ แปลง โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง

บ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ สนามกีฬาในร่มของคู่สมรส ๒ หลัง และรถยนต์ของผู้ถูกกล่าวหา ๓ คัน ผู้ร้อง มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงและดำเนินการ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบให้ครบถ้วนถูกต้อง ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ชี้แจงข้อเท็จจริงและยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบเพิ่มเติม โดยชี้แจงรายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ เป็นที่ดินแปลงย่อยที่คู่สมรส แบ่งแยกออกมาจากแปลงเดิมตามสัดส่วนที่ลงหุ้น ส่วนบ้านดังกล่าวเป็นบ้านจัดสรรที่คู่สมรส ปลุกสร้างในที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ แยกเป็นค่าปลุกสร้างบ้าน ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ค่าที่ดิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับค่าปลุกสร้างคู่สมรสเบิกเงินมาจากบริษัท เอสดีที พาราวัฏ จำกัด ซึ่งจะมีการหักทอนหนี้กันภายหลัง ส่วนรายการอื่น ๆ อ้างว่าหลงลืม ต่อมา ผู้ร้องมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบให้ครบถ้วนถูกต้อง โดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือเอกสารประกอบไม่ถูกต้อง รวมถึงรายการให้บริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด กู้ยืม และขาดเอกสารหลักฐานแสดงยอดเงินให้กู้ยืมคงเหลือ ณ วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ พร้อมเอกสารหลักฐานการให้กู้ยืม ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ขอยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบเพื่อให้ครบถ้วนโดยชี้แจง ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับยอดหนี้และที่มาของเงินว่า รายการเป็นเจ้าหนี้บริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด และ รายการเป็นหนี้บริษัทดังกล่าว มีลักษณะเป็นการหักทอนหนี้ มียอดสะสมยกมาจากการปี ๒๕๕๙ แสดง รายการผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหนี้บริษัท ๔๗,๔๘๑,๖๐๐ บาท เมื่อหักทอนกันถึงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์

๒๕๖๒ แสดงรายการเป็นเจ้าหนี้บริษัท ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ที่มาของเงินที่กู้ยืมนั้น ความจริงแล้วเป็นเงินรายได้ของบริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด จากการจำหน่ายปิกไม้ ไม้พิน ชี้เลื่อย และหัวไม้ตัดเป็นเงินสดสะสมไว้ตั้งแต่เปิดบริษัทเพื่อความสะดวกในการใช้จ่าย เมื่อนำเงินไปเข้าบัญชีบริษัทจะบันทึกว่ารับเงินจากกรรมการและเมื่อผู้ถูกกล่าวหาเบิกเงินดังกล่าวไปใช้จะบันทึกว่าจ่ายเงินยืมกรรมการ ซึ่งเป็นไปตามที่ผู้ทำบัญชีแนะนำ ผู้ร้องเห็นว่าทรัพย์สินรายการอื่น ๆ รับฟังได้ตามที่ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาหลงลืม ไม่มีพฤติการณ์จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ แต่ที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืม ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท และรายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ผู้ร้องจึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ ชี้แจงรายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ว่า เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเหตุผลในการยื่นเพิ่มเติมตามคำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรังครบถ้วนถูกต้องแล้ว ส่วนรายการเงินให้กู้ยืมเงิน ที่มีได้แจ้งเพราะหลงลืมเนื่องจากเป็นหัวข้อรายการทางบัญชีในงบการเงินของบริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด และเมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรังมีหนังสือให้แจ้งเพิ่มเติม ผู้ถูกกล่าวหา ก็ได้ดำเนินการยื่นเพิ่มเติมพร้อมคำชี้แจงแสดงเหตุผลจนครบถ้วนถูกต้องตามคำสั่งภายในเวลาที่กำหนดแล้ว

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่

ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างบ้านสองชั้น เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ ๑ ตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ หรือไม่ เห็นว่า แม้แบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้แยกรายการที่ดินและรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างออกจากกันพร้อมมีคำอธิบายไว้แล้ว และตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาจะแสดงเพียงรายการที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ของคู่สมรส มูลค่า ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ได้ระบุว่ามูลค่างกล่าวประเมินราคาที่ดินรวมกับราคาโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างด้วยก็ตาม แต่เมื่อผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งรายการทรัพย์สินส่วนนี้เพิ่มเติม ผู้ถูกกล่าวหา ก็ชี้แจงยืนยันว่ามูลค่างกล่าวเป็นผลรวมของราคาที่ดิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท และราคาสิ่งปลูกสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท เงินค่าปลูกสร้างคู่สมรสเบิกเงินมาจากบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ซึ่งจะมีการหักทอนหนี้กันภายหลัง และได้แจ้งด้วยว่าสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวเป็นบ้านจัดสรรซึ่งได้แจ้งไว้ในหมวดที่ดินแล้ว และตามหนังสือยื่นบัญชีทรัพย์สินเพิ่มเติม (ครั้งที่ ๒) ฉบับลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นเอกสารเพิ่มเติมรายการที่ ๓ เป็นทะเบียนบ้าน ๑ หลัง เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง แล้วด้วย เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้แย้งหรือแจ้งเตือนหรือมีการบันทึกหมายเหตุไว้ในเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพยานหลักฐานว่าไม่มีการแนบสำเนาทะเบียนบ้านมาพร้อมหนังสือ จึงเชื่อว่าสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรังได้รับสำเนาทะเบียนบ้านดังกล่าวไว้แล้ว กับได้ความว่าโฉนดเลขที่ ๔๑๒๗๖ และโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ อยู่ละแวกใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณาหนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดตรังที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรังรับไว้เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แจ้งราคาประเมินที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๑๒๗๖ และโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ไม่มีสิ่งก่อสร้าง มีราคาประเมินตารางวาละ ๑๗๕ บาท เท่ากัน ตามบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๑๒๗๖ มีเนื้อที่ ๑ งาน ๒๗.๖ ตารางวา ประเมินราคาไว้ ๓๘๐,๐๐๐ บาท และตามหนังสือชี้แจงลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ระบุว่าคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาซื้อที่ดินแปลงนี้มาในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อเปรียบเทียบที่ดินทั้งสองแปลง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ มีเนื้อที่เพียง ๒๗.๘ ตารางวา ย่อมมีมูลค่าหรือราคาต่ำกว่ามาก และต่ำกว่าราคา ๔๐๐,๐๐๐ บาท ตามที่ผู้ถูกกล่าวหานำสืบเสียอีก จึงเชื่อได้ว่าบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินรวม ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท นั้นรวมมูลค่าสิ่งปลูกสร้างไว้ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงจึงยังไม่เพียงพอให้ฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจที่จะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างบ้านสองชั้นนี้ อันจะเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินแต่อย่างใด

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อมาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ หรือไม่ เห็นว่า ปรากฏตามงบการเงินของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ที่บริษัทนำส่งกรมพัฒนาธุรกิจการค้าและกรมสรรพากร โดยมีผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนเพียงผู้เดียวลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องว่า ณ วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง บริษัทมีหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการซึ่งหมายถึงผู้ถูกกล่าวหา ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท สอดคล้องกับที่นางสาวเพชรลดา ศิริสุภานนท์ ผู้สอบบัญชีบริษัทดังกล่าวรอบปีบัญชี ๒๕๕๗ ถึง ๒๕๖๒ นางสาวปิยะวรรณ

สุพันธุ์ ผู้จัดทำบัญชี งบการเงินบริษัทรอบปีบัญชี ๒๕๖๑ และ ๒๕๖๒ และนางลักคณา เลี้ยววัฒนาสกุล ผู้จัดทำบัญชีงบการเงินบริษัทรอบปีบัญชี ๒๕๕๗ ถึง ๒๕๖๐ และเป็นผู้คัดถ่ายเอกสารที่ใช้จัดทำงบการเงินของบริษัทรอบปีบัญชี ๒๕๖๐ ถึง ๒๕๖๒ ให้การและเบิกความยืนยันว่า ในการจัดทำงบการเงินบริษัทจะส่งเอกสารหลักฐานทางบัญชีให้แก่พยานทุกเดือนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำบัญชีรอบปีแต่ละปีและเพื่อยื่นแบบภาษี ภ.พ. ๓๐ ต่อกรมสรรพากร โดยที่เกี่ยวกับเงินกู้ยืมจากกรรมการจะไม่มีสัญญาเงินกู้ มีเพียงใบสำคัญรับและใบสำคัญจ่ายเป็นหลักฐาน เมื่อพยานทำบัญชีส่งกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเสร็จสิ้นในปีนั้นแล้วจะส่งเอกสารทั้งหมดและบัญชีแยกประเภทคืนแก่บริษัทสำหรับงบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๖๑ บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีหนี้สินเป็นเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการคือผู้ถูกกล่าวหา ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท และเกี่ยวกับหนี้เงินกู้ยืมกรรมการ นางสาวเพชรลดา เบิกความตอบศาลอธิบายไว้ด้วยว่า จากที่พยานพูดคุยกับพนักงานบัญชีของบริษัททราบว่าเงินกู้ยืมกรรมการที่เพิ่มมากขึ้นเนื่องจากบริษัทไปกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินเพื่อนำไปลงทุนขยายกิจการ จึงมีการกู้ยืมเงินจากกรรมการนำไปจ่ายหนี้แก่สถาบันการเงินเพื่อลดหนี้และลดภาระดอกเบี้ย และนางสาวปิยะวรรณเบิกความตอบผู้ร้องว่า จากที่พยานตรวจสอบพบว่าบริษัทได้ชำระหนี้กู้ยืมแก่กรรมการเป็นเงินสดเป็นครั้งคราว นอกจากนั้น นางสาวปิยะวรรณเบิกความตอบนายผู้ถูกกล่าวหาว่า พยานไม่ทราบและไม่เคยได้รับแจ้งจากนางสาวศิริลักษณ์ว่าเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการนั้นความจริงเป็นเงินรายได้จากการขายเศษวัสดุไม้ และนางลักคณาเบิกความตอบนายผู้ถูกกล่าวหาว่านางสาวศิริลักษณ์เล่าเรื่องดังกล่าวให้พยานฟังในภายหลัง จึงเห็นได้ว่าเงินกู้ยืมกรรมการดังกล่าวนี้มีที่มาจากข้อมูลและเอกสารหลักฐานทางบัญชีของบริษัท และผ่านการตรวจสอบตามหลักการทางบัญชีของพนักงานบัญชีของบริษัท ผู้จัดทำงบการเงิน และผู้สอบบัญชี ทั้งผู้ถูกกล่าวหาได้ตรวจสอบและลงลายมือชื่อยืนยันความถูกต้องนำส่งต่อหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องจนได้จัดทำเป็นเอกสาร

ราชการเผยแพร่ต่อสาธารณชนด้วยแล้ว จึงเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การและนำสืบต่อสู้อ้างว่า เงินจำนวนดังกล่าวเป็นเงินรายได้ของบริษัทที่มาจากการขายเศษวัสดุเป็นปึกไม้ หักไม้ตัด และขี้เลื่อย มิใช่เงินของผู้ถูกกล่าวหา นั้น เป็นข้ออ้างที่ยกขึ้นภายหลัง กล่าวคือ ผู้ถูกกล่าวหา มิได้แจ้งเกี่ยวกับเงินส่วนนี้ต่อผู้ร้องตั้งแต่แรกตามหน้าที่ทั้งที่เป็นเงินจำนวนมากและเป็นข้อเท็จจริงสำคัญ ทั้งผู้ถูกกล่าวหาได้รับรู้โดยตลอดว่ามีเงินส่วนนี้ หากข้อเท็จจริงเป็นดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ผู้ถูกกล่าวหา ย่อมแจ้งโดยระบุเหตุผลความเป็นมาที่แท้จริงได้ แต่หาทำไม่ เมื่อผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งทรัพย์สินเพิ่มเติมหลายรายการ แม้จะมีได้ระบุถึงเงินส่วนนี้ด้วย ผู้ถูกกล่าวหา ก็ควรแจ้งไปในคราวนี้ แต่กลับเพิกเฉย จนกระทั่งผู้ร้องตรวจสอบพบและให้แจ้งเพิ่มเติม ผู้ถูกกล่าวหาถึงได้แจ้งพร้อมทั้งยกข้ออ้างดังกล่าวขึ้น ส่อแสดงถึงความไม่โปร่งใสในเบื้องต้น ในส่วนพยานหลักฐาน คงมีเพียงผู้ถูกกล่าวหาและนางสาวศิริลักษณ์ กองกุลศิริ เป็นพยาน เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้มีส่วนได้เสียในคดีโดยตรง ส่วนนางสาวศิริลักษณ์เป็นลูกจ้างของฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา ย่อมมีเหตุให้ระแวงว่าจะเบิกความเพื่อช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหา ส่วนพยานเอกสารล้วนเป็นเอกสารที่ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาจัดทำขึ้นเอง ฝ่ายเดียวและมีลักษณะจัดทำย้อนหลัง จึงไม่น่าเชื่อถือ กับเมื่อพิจารณาคำเบิกความ เมื่อศาลสอบถาม ผู้ถูกกล่าวหาตอบได้ไม่ชัดแจ้งดังที่อ้าง เช่น ผู้ถูกกล่าวหาตอบว่า เงินสะสมปี ๒๕๕๘ ที่มีเพียง ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และปี ๒๕๕๙ ที่เพิ่มเป็น ๔๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้จากการยืมบริษัทและยืมกรรมการทั้งสองรูปแบบ เมื่อศาลถามต่อว่า แสดงว่าไม่ใช่เงินที่มาจากการขายเศษไม้ ปึกไม้ ไซหรือไม้ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ตอบคำถาม กลับเลี่ยงตอบคำถามโดยเบิกความว่าปี ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจว่าโรงงานมีการเติบโต ๒ ถึง ๓ สาขา และเมื่อถามถึงเงินปี ๒๕๕๘ ถึง ๒๕๕๙ และปี ๒๕๖๓ ถึง ๒๕๖๔ ก็ตอบว่าเป็นเงินยืมเพื่อขยายโรงงาน ซึ่งคำเบิกความส่วนนี้ไปเจอสมกับที่นางสาวเพชรลดาเบิกความตอบศาลข้างต้นเสียอีก ส่วนนางสาวศิริลักษณ์ เมื่อศาลถามถึงราคาขาย

หรือวิธีการขายเศษไม้ดังกล่าว พยานตอบไม่ได้ และท้ายสุดตอบว่าไม่แน่ใจราคาขาย จำไม่ได้ ทั้งที่พยานเป็นผู้รับเงินจากการขายมาหลายปี นอกจากนั้น ในส่วนลูกค้าที่มาซื้อเศษไม้ดังกล่าว นางสาวศิริลักษณ์เบิกความว่ามีเพียงบุคคลธรรมดา ไม่มีนิติบุคคล แตกต่างจากที่ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความว่ามีทั้งบริษัท ชาวบ้านและคนที่มาซื้อไปทำอาหารด้วย ที่สำคัญแล้ว ในส่วนเงินที่ได้จากการขาย ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความว่าบริษัทเริ่มขายเศษไม้ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ หรือ ๒๕๕๒ ช่วงแรกขายไม่ค่อยได้ แต่ต่อมาขายเดือนละประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๑ ปี ขายได้ ๑๔,๐๐๐,๐๐๐ ถึง ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ตอนนี้ไม่มาก ชัดกับนางสาวศิริลักษณ์ที่เบิกความว่า บริษัทขายเศษไม้ได้ปีละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ข้อนี้ถึงแม้ว่าจะฟังข้อเท็จจริงตามคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหา แต่จำนวนเงินในปี ๒๕๕๘ ที่มีเพียง ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และเป็น ๔๗,๔๘๑,๖๐๐ บาท ในปี ๒๕๕๙ ซึ่งเพิ่มขึ้นกว่า ๔๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ย่อมเห็นได้ว่าเงินส่วนใหญ่ที่เพิ่มขึ้นนั้นมีไม่มาจากการขายเศษไม้ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นพิรุธน่าสงสัย ข้อเท็จจริงเชื่อได้ว่าเงิน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ที่ปรากฏในวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง เป็นเงินที่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด กู้ยืมจากผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นกรรมการ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แจ้งทรัพย์สินรายการนี้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และแม้ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้แจ้งทรัพย์สินดังกล่าวเพิ่มเติมตามที่ผู้ร้องให้แจ้ง แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้โต้แย้งว่าเงินดังกล่าวมีใช้ของตน ส่อแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาเจตนาที่จะปกปิดทรัพย์สินมิให้ผู้ร้องตรวจสอบ ถือเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง

และวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม และเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือ ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง ทรัพย์สินหรือหนี้สิน ตามมาตรา ๑๖๗ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายเสน่ห์ ทองศักดิ์ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง ให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจาก ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรค สอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นางจรรยา จีระเรืองรัตน

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๕/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๔/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๘ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเสน่ห์ ทองศักดิ์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง นายองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง โดยไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมแก่ บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ของตนเอง และไม่แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างบ้านสองชั้น เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ของนางสาวเอกฤทัย กอบกิจ คู่สมรส ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), ๑๖๗ ประกอบ มาตรา ๑๘๘

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้อง คำให้การ พยานหลักฐานจากการไต่สวนพยานผู้ร้องและพยานผู้ถูกกล่าวหา ประกอบสำนวนการไต่สวน คำแถลงปิดคดี และข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้เถียงกันแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง โดยแถลงนโยบายต่อที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นเจ้าพนักงานของรัฐและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ขณะดำรงตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหาอยู่กินฉันสามีภริยากับนางสาวเอกฤทัย กอบกิจ โดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ ผู้ร้องเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท และไม่แสดงรายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ในรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างอันเป็นการจงใจยื่นบัญชี

แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ หรือไม่ สำหรับรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท นั้น ผู้ร้องมีนายนักทรัพย์ธัญ ชัยสร เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ เบิกความว่า พยานเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของผู้ถูกกล่าวหา พยานตรวจสอบงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน ปี ๒๕๖๑ และแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.๕๐) ปีภาษี ๒๕๖๑ ซึ่งมีข้อมูลตรงกันว่าบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีหนี้สินหมุนเวียนเป็นเงินกู้ยืม จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท นางสาวเพชรลดา ศิริสุภานนท์ ผู้ตรวจสอบบัญชีของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด เบิกความว่า งบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๖๑ บริษัทมีหนี้กู้ยืมระยะสั้น จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท จากผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งตรงกับนางสาวปิยะวรรณ สุพันธ์ ผู้ทำบัญชีของบริษัทที่เบิกความว่าตามงบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๖๑ บริษัทมีหนี้สินเป็นเงินกู้ยืมระยะสั้น จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท โดยกู้ยืมจากกรรมการจริง ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเรียกว่าในปีบัญชี ๒๕๖๑ มีการลงบัญชีว่าบริษัทมีเงินกู้ระยะสั้นจากกรรมการ จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ไว้จริง ดังนี้ เมื่องบการเงินและแบบแสดงรายการเสียภาษีเป็นเอกสารที่ทำขึ้นเพื่อยื่นต่อหน่วยงานราชการย่อมเป็นเอกสารพยานหลักฐานที่น่าเชื่อถือและเชื่อได้ว่าได้มีการบันทึกไว้ถูกต้องตามความเป็นจริง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า เดิมบริษัทเริ่มดำเนินการโดยจดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดเอสดีที พาราวัต เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ต่อมาแปรสภาพเป็นบริษัทจำกัดเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๓ บริษัทรับซื้อต้นไม้ยางพาราจากชาวสวนที่ตัดโค่นเพื่อปลูกทดแทนแล้วนำไปแปรรูปเป็นแผ่นไม้กระดาน

จำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ การแปรรูปไม้ทำให้เกิดเศษวัสดุ เช่น ปีกไม้ หัวไม้ตัด ไม้พิน และขี้เลื่อย ที่สามารถนำไปขายได้ รายได้จากการขายเศษวัสดุดังกล่าวจึงเป็นรายได้ของบริษัท แต่ทำเป็นรายได้นอกบัญชีเพื่อความสะดวกในการเบิกจ่ายและลงบัญชีเป็นเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการเพื่อบรรเทาภาระภาษีของบริษัทซึ่งเริ่มมีรายได้สะสมมาตั้งแต่ปีบัญชี ๒๕๕๖ จนถึงปัจจุบัน เงินดังกล่าวจึงมิใช่เป็นเงินกู้ที่ผู้ถูกกล่าวหาให้บริษัทกู้ยืมแต่อย่างใด โดยผู้ถูกกล่าวหาเป็นนางสาวศิริลักษณ์ กองกุลศิริ พนักงานฝ่ายการเงินและบัญชีของบริษัทเบิกความสนับสนุนข้ออ้างดังกล่าว เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกกล่าวหายกขึ้นอ้างนั้นเป็นการกล่าวอ้างโต้แย้งเอกสารที่บริษัทยื่นต่อทางราชการเพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบที่จะเกิดขึ้นจากการจงใจไม่แสดงทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา อันทำให้เห็นถึงความไม่สุจริตและตรงไปตรงมาของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเมื่อได้ตรวจสอบยอดหนี้เงินกู้ระยะสั้นจากกรรมการในจำนวนตามที่ได้มีการนำยื่นต่อทางราชการแล้ว พบว่าข้อมูลในงบแสดงฐานะทางการเงินของบริษัทรอบปี ๒๕๕๙ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากเดิมหลายเท่า ซึ่งในเรื่องนี้นางสาวเพชรลดาผู้ตรวจสอบบัญชีบริษัทเบิกความว่า บริษัทมีการลงทุนขยายกิจการจำนวนมากในปี จึงมีพฤติการณ์ที่สอดคล้องกับหลักฐานว่าในปีบริษัทกู้ยืมเงินกรรมการเพิ่มขึ้นเป็น ๔๗,๔๘๑,๖๐๐ บาท จากเดิมก่อนหน้านี้ในปี ๒๕๕๘ ที่มีเงินกู้ยืมเพียง ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท อีกทั้งเมื่อพิจารณารายได้ของการขายเศษวัสดุตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าไม่ใช่เงินให้กู้ยืมแล้ว เห็นได้ว่ามีจำนวนรายได้ที่ไม่สอดคล้องกับการประกอบกิจการของบริษัท เนื่องจากรายได้จากการขายเศษวัสดุเพิ่มขึ้นอย่างผิดสังเกตเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้แต่ละปีของบริษัทที่เพิ่มขึ้นและลดลงตามปกติ ข้อเท็จจริงจึงทำให้เชื่อได้ว่าเงินกู้ยืมที่ลงในบัญชีไม่ใช่รายได้ของบริษัทจากการขายเศษวัสดุตามอ้างอย่างแน่นอน เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการเพียงผู้เดียวของบริษัท รายได้จากการจำหน่ายเศษวัสดุดังกล่าวของบริษัทย่อมอยู่ในความรับรู้ของผู้ถูกกล่าวหาเพียงฝ่ายเดียว แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่มีพยานหลักฐานใด ๆ มาแสดงให้เห็นว่าบริษัทมีรายได้ดังกล่าวอย่างไร ตั้งแต่เริ่มมีรายได้จากการขายเศษวัสดุดังกล่าวจนกระทั่งมีรายได้สะสมจนถึงปัจจุบันทั้งที่มีรายได้เพิ่มขึ้นทุกปี การที่

ผู้ถูกกล่าวหานำสืบยืนยันโดยแสดงเพียงภาพถ่าย และอ้างว่าบันทึกรายได้จากการขายเศษวัสดุเป็นเงิน ให้กู้ยืมกรรมการเพื่อบรรเทาภาระภาษีบัญชีโดยใช้ใบสำคัญรับ ใบสำคัญจ่าย ในการบันทึกบัญชีเพียงอย่างเดียวย่อมไม่น่าหนักให้รับฟังได้ ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบมีงบประมาณไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับยอดเงินให้กู้ยืมของบริษัท ทำให้เห็นได้ว่าเงินให้กู้ยืมระยะสั้นดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ข้ออ้างข้อนี้เป็นเพียงความคิดเห็นของผู้ถูกกล่าวหาเพียงลำพัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินที่อาจได้มาจากการแสวงหาโดยมิชอบในตำแหน่งหน้าที่นั้นมีเฉพาะจากเงินงบประมาณของหน่วยเท่านั้น แต่อาจมีที่มาจากวิธีการอื่นได้อีกหลายวิธี ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า จำนวนเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทนั้นเป็นเงินของผู้ถูกกล่าวหาที่ให้บริษัทกู้ยืม ไม่ใช่รายได้จากการขายเศษวัสดุของบริษัท ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมดังกล่าวจึงมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น

สำหรับรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างบ้านสองชั้นเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ของคู่สมรส นั้น ผู้ร้องมีนาย นันทัทพ์พัธน์ ชัยศรี เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ เบิกความว่า ในแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้แยกรายการที่ดิน และรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างออกจากกันพร้อมมีคำอธิบายไว้ชัดเจนแล้ว แต่บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาแสดงเพียงรายการที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ของคู่สมรส มูลค่า ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น ไม่ได้ระบุว่ามูลค่าดังกล่าวประเมินราคาที่ดินรวมกับราคาโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างแต่อย่างใด อีกทั้งในรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่ได้แสดงบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ไว้ ซึ่งหากตรวจสอบตามเอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นมาทั้งหมดไม่สามารถทราบได้เลยว่ามีบ้านหลังนี้ ซึ่งในเรื่องนี้ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความว่า การที่แสดงรายการในประเภทที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ มีมูลค่าปัจจุบัน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท นั้นเป็นมูลค่าที่ดินรวม

บ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ไว้แล้ว ที่ดินดังกล่าวหากไม่มีสิ่งปลูกสร้างจะมีราคาประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนบ้านมีมูลค่าก่อสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ผู้ถูกกล่าวหาเปรียบเทียบกับที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๑๒๗๖ ที่อยู่ในละแวกเดียวกัน และมีการแสดงรายการไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินแล้วโดยผู้ถูกกล่าวหาแจ้งว่าที่ดินดังกล่าวมีมูลค่า ๓๘๐,๐๐๐ บาท และมีราคาประเมินเพียงตารางวาละ ๑๗๕ บาท ตรงตามหนังสือของสำนักงานที่ดินจังหวัดตรัง ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ซึ่งผู้ร้องมิได้โต้แย้งคัดค้านราคาดังกล่าวแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ และแจ้งว่ามีมูลค่า ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท น่าเชื่อว่าเป็นมูลค่าที่ดินที่รวมมูลค่าบ้านไว้ด้วยแล้ว และแม้ผู้ถูกกล่าวหาจะไม่ได้แยกการแสดงรายการทรัพย์สินออกเป็นที่ดินและสิ่งปลูกสร้างหรือโรงเรือนตามแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้แยกรายการที่ดินและรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างออกจากกัน พร้อมมีคำอธิบายไว้ชัดเจนแล้วนั้น ก็เป็นเพียงการไม่จัดทำเอกสารตามแบบของผู้ร้องเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามเมื่อปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นเอกสารเพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยส่งสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ให้แก่ผู้ร้องตามหนังสือให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและยื่นเอกสารให้ครบถ้วนของผู้ร้องก่อนหน้านี้แล้ว พฤติการณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แจ้งรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ จึงยังไม่เพียงพอที่จะฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเจตนาที่จะไม่ยื่นแสดงรายการสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ทั้งเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาย่อมทราบดีว่าตนเองมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ซึ่งเป็นมาตรการที่กฎหมายบัญญัติเพื่อให้เกิดการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังตามที่วินิจฉัยข้างต้นแต่ผู้ถูกกล่าวหา กลับไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทดังกล่าว จึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้น

จากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป และเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม และมาตรา ๑๖๗

จึงวินิจฉัยว่า นายเสน่ห์ ทองศักดิ์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายจักรกฤษณ์ เจนเจษฎา

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๕/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๔/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๘ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเสน่ห์ ทองศักดิ์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗ ประกอบมาตรา ๑๘๘

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการไต่สวนของผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขา

กอบ อำเภอยายยอต จังหวัดตรัง เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้บริหารท้องถิ่น มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง แต่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และยื่นเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๒ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ วันที่ ๒๖ , ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่แสดงรายการทรัพย์สินไม่ครบถ้วน ผู้ร้องจึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการให้ครบถ้วน ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือฉบับลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบเพิ่มเติม โดยชี้แจงรายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอยายยอต จังหวัดตรัง ของนางสาวเอกฤทัย กอบกิจ (คู่สมรส) ว่า บ้านหลังดังกล่าวตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๓๙๔๓ เป็นที่ดินที่แบ่งแยกมาจากที่ดินโฉนดเลขที่ดังกล่าว แยกเป็นค่าสิ่งปลูกสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ค่าที่ดิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับค่าปลูกสร้างนางสาวเอกฤทัย เบิกเงินสำรองจ่ายจากบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ซึ่งจะมีการหักทอนหนี้กันภายหลัง และผู้ถูกกล่าวหาหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ซึ่งแจ้งรายการเงินให้บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด กู้ยืม ๕๘,๐๕๐,๔๘๕ บาท ความจริงแล้วเป็นรายได้ของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จากการจำหน่ายปึกไม้ ไม้พิน ขี้เลื่อย และหัวไม้ตัด เป็นเงินสดสะสมไว้ตั้งแต่เปิดบริษัทเพื่อความสะดวกในการใช้จ่ายของบริษัท บริษัทจะนำเงินดังกล่าวไปเข้าบัญชีดำนที่กว่ารับเงินจากกรรมการ และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาเบิกเงินดังกล่าวไปใช้จะบันทึกว่าจ่ายเงินยืมกรรมการ ซึ่งเป็นไปตามที่ผู้รับทำบัญชีแนะนำ ต่อมาผู้ร้องมีมติว่า รายการเงินที่ให้บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด กู้ยืมเงิน ๕๘,๐๕๐,๔๘๕ บาท และรายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ

คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบโดยไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบหรือไม่ ผู้ร้องมีนายณัฏฐ์ทัพพัธัญ ชัยสร เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประจำจังหวัดตรัง เป็นพยานเบิกความว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง โดยไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่า เหตุที่มีได้แจ้งรายการเงินให้กู้ยืมดังกล่าวเนื่องจากหลงลืมและเงินให้กู้ยืมดังกล่าวเป็นรายได้ของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ที่ได้จากการจำหน่ายปึกไม้ ไม้พิน ชี้อ้อย และหัวไม้ตัด เป็นเงินสดที่สะสมไว้ตั้งแต่เปิดบริษัทเพื่อความสะดวกในการใช้จ่ายของบริษัท จะนำเงินสดเข้าบัญชีจะบันทึกว่ารับเงินจากกรรมการ เมื่อเบิกไปจ่ายจะบันทึกว่าจ่ายเงินยืมกรรมการ ตามที่ผู้รับทำบัญชีแนะนำ แต่พยานตรวจสอบงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินบัญชี ๒๕๖๑ ของบริษัทดังกล่าวที่ยื่นต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ข้อ ๑๒ ระบุว่าบริษัทมีเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการเพื่อใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งตรงกับข้อมูลในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลปีภาษี ๒๕๖๑ ที่บริษัทยื่นต่อกรมสรรพากร ที่ระบุว่าในรายการที่ ๙ ว่า บริษัทมีหนี้สินหมุนเวียนเงินกู้ยืมจำนวนดังกล่าว และยังตอบทนายผู้ถูกกล่าวหาว่า เอกสารที่แนบท้าย

คำชี้แจงฉบับลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เกี่ยวกับรายได้ที่เกิดจากการขายเศษวัสดุ ไม่ว่าจะเป็น ปีกไม้ ขี้เลื่อย ไม้พิน หัวไม้ตัด ผู้ถูกกล่าวหาได้แนบมาตั้งแต่ตอนชี้แจงแล้ว ในหน้า ๒๖๓ ถึง ๒๙๕ แต่ เอกสารที่แนบมาในชั้นยื่นคำร้องต่อศาล พยานไม่ได้นำมายื่นต่อศาลเนื่องจากเห็นว่าคำชี้แจงขัดต่อ เอกสารของทางราชการนั้น เห็นว่า การไต่สวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ดี หรือการพิจารณาของศาล ก็ดี จะต้องไต่สวนเพื่อแสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและ พยานหลักฐาน ตามค่านิยมในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเศษวัสดุปีกไม้ ขี้เลื่อย ไม้พิน และหัวไม้ตัด เป็นของที่ เหลือจากการแปรรูปไม้ของบริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด มิใช่เป็นของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อขายเศษวัสดุ ปีกไม้ ขี้เลื่อย ไม้พิน และหัวไม้ตัดไป ก็ยังเป็นทรัพย์สินของบริษัท เอสดีที พาราวัฏ จำกัด โดยได้ ความจากนางศิริลักษณ์ กองกุลศิริ พนักงานผู้ทำบัญชีให้กับบริษัท เอสดีที พาราวัฏ จำกัด โดยตอบ ศาลถามว่า ในการแปรรูปไม้จะเกิดเศษวัสดุ ปีกไม้ ขี้เลื่อย ไม้พิน และหัวไม้ตัด บริษัทก็จะนำไปขาย แก่ลูกค้าทั่วไป เวลาได้รับเงินลูกค้าจะจ่ายเป็นเงินสด ลงบันทึกบัญชีไว้ในบริษัทว่าเป็นเงินยืมกรรมการ ความจริงจึงปรากฏว่าการขายเศษวัสดุปีกไม้ ขี้เลื่อย ไม้พิน และหัวไม้ตัด เป็นรายได้ของบริษัท เอสดี ที พาราวัฏ จำกัด แต่มีการทำบัญชีงบดุลเพื่อหลีกเลี่ยงรายได้เหล่านั้น จึงลงบัญชีเป็นเงินยืมกรรมการ ส่วนการกรอกแบบภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นการกรอกแบบตามรายละเอียดที่ได้มาจากบัญชีงบดุล แล้วนำแบบภาษีเงินได้นิติบุคคลไปยื่นต่อหน่วยงานสรรพากร จึงไม่ใช่เหตุที่จะฟังว่าบัญชีงบดุลมี ข้อมูลที่ตรงกับแบบที่ยื่นภาษีอากรและจะรับฟังได้ตามนั้น ดังนั้น เรื่องกรอกแบบภาษีนิติบุคคล ตามบัญชีงบดุลของบริษัท จะนำมาฟังว่าสอดคล้องตรงกันด้วยความจริงตามนั้นมีได้ ความจริงจึงเป็น รายได้ของบริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด ผู้ร้องจะมาฟังว่าเป็นเงินยืมกรรมการไม่ได้ เพราะผู้ร้องต้อง ไต่สวนให้ได้ความจริง ดังนี้ จึงต้องฟังว่าเงินยืมกรรมการนั้นเป็นรายได้ของบริษัทเอสดีที พาราวัฏ

จำกัด ที่ลงบัญชีบุคคลไม่ถูกต้อง เป็นการหลีกเลียงภาษี เมื่อความจริงได้ความว่าเงินยืมกรรมการที่ปรากฏในบัญชีบุคคลเป็นรายได้ของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จึงเป็นทรัพย์สินของบริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ของเงินยืมกรรมการ บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จึงไม่ใช่ว่าการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาอันเป็นเท็จ ซึ่งการที่ผู้ร้องมีความเห็นว่าเงินยืมกรรมการดังกล่าวเป็นเงินของผู้ถูกกล่าวหา จะทำให้บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด หลุดพ้นจากการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะทำให้รัฐเสียหายขาดรายได้ เมื่อเงินยืมกรรมการเป็นรายได้ของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาไม่จำเป็นต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินในส่วนนี้ และไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลงลืมในการยื่นหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่มีความผิดในการยื่นบัญชีทรัพย์สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบแก่ผู้ร้อง ในรายการให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๕๕ บาท และไม่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินดังกล่าว กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างบ้านสองชั้นเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ ๑ ตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบหรือไม่ ผู้ร้องมีนายันทวัชพัชญ์ ชัยศรี เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประจำจังหวัดตรัง เป็นพยานเบิกความว่า แบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแยกรายการที่ดินและรายการ

โรงเรียนและสิ่งปลูกสร้างออกจากกัน พร้อมมีคำอธิบายอย่างชัดเจน ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินผู้ถูกกล่าวหาแสดงเพียงรายการที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๔๙๓ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ของคู่สมรส มูลค่า ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท มิได้ระบุราคาประเมินที่ดินรวมกับราคาโรงเรียน และสิ่งปลูกสร้าง และรายการโรงเรียนและสิ่งปลูกสร้างมิได้แสดงรายการบ้านสองชั้นเลขที่ ๒๙๗/๑ ไร่ ซึ่งบ้านดังกล่าวได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ ผู้ถูกกล่าวหา ย่อมทราบดีว่ามีทรัพย์สินดังกล่าว การที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าที่ดินมีมูลค่า ๔๐๐,๐๐๐ บาท และสิ่ง ปลูกสร้างมีมูลค่า ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท เท่ากับผู้ถูกกล่าวหาลดทอนมูลค่าที่ดิน และหากตรวจสอบตาม เอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นมาทั้งหมดไม่สามารถทราบได้เลยว่ามีบ้านหลังนี้ การตรวจสอบจึงมีการลง พื้นที่ทำให้ทราบว่าคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ไปขออนุญาตก่อสร้าง น้องสาวของผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ไปขอเลขที่บ้าน เห็นว่า ตามแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ กรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ได้แยกรายการที่ดินและรายการ โรงเรียนและสิ่งปลูกสร้างออกเป็นคนละรายการ ซึ่งรายการที่ดินได้ระบุที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๔๙๓ เป็นของคู่สมรส มูลค่า ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ได้ระบุว่ามูลค่าที่ดินดังกล่าวรวมกับมูลค่าโรงเรียน และสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินด้วย เมื่อผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงรายการทรัพย์สินส่วนนี้เพิ่มเติม ผู้ ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงว่ามูลค่าที่ดินดังกล่าว เป็นราคาที่ดิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท และราคาสิ่งปลูกสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท เงินค่าสิ่งปลูกสร้างเป็นเงินที่คู่สมรสเบิกมาจากบริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด ซึ่ง จะมีการหักทอนกันภายหลัง ตามหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง (ครั้งที่ ๒) เอกสารหมายเลข ร.๑๕ หน้า ๑๕๐ เมื่อพิจารณาถึงราคาที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๔๙๓ เทียบเคียงกับที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๑๒๗๖ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ซึ่งตั้งอยู่ในละแวกเดียวกัน โดยสำนักงานที่ดินจังหวัดตรังมีหนังสือ ถึงสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดตรัง เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕ แจ้งราคาประเมินที่ดินโฉนด

เลขที่ ๔๑๒๗๖ และโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ไม่มีสิ่งปลูกสร้าง มีราคาประเมินตารางวาละ ๑๗๕ บาท เท่ากันและตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินระบุว่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๑๒๗๖ มีเนื้อที่ ๑ งาน ๒๗.๖ ตารางวา ประเมินมูลค่าไว้ ๓๘๐,๐๐๐ บาท และที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๕๓๔ ซึ่งเคยเป็นที่ดินแปลงเดียวกับที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ มีเนื้อที่ ๑ ไร่ ๒ งาน ๒๘ ตารางวา มูลค่าปัจจุบัน ประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบราคาที่ดินดังกล่าวแล้วแสดงให้เห็นได้ชัดว่า ราคาที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ซึ่งแบ่งแยกมาจากที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๕๓๔ มีเนื้อที่เพียง ๒๗.๘ ตารางวา หากไม่มีสิ่งปลูกสร้างย่อมมีราคาไม่ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรืออาจจะต่ำกว่า ๓๘๐,๐๐๐ บาท เชื่อได้ว่ามูลค่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาทนั้น ได้รวมมูลค่าสิ่งปลูกสร้างบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ไว้ด้วยแล้ว ส่วนที่นาย นัทรทัฬหภูมิ เบิกความว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แนบสำเนาทะเบียนบ้าน ซึ่งสำเนาทะเบียนบ้านเป็นเอกสารที่ทางคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดให้ต้องแนบมาในการยื่นบัญชีทรัพย์สินนั้น เมื่อพิจารณาหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ของผู้ถูกกล่าวหา ที่ได้ชี้แจงว่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ เป็นที่ดินแปลงย่อยที่คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา แบ่งแยกมาจากแปลงคงตามสัດส่วนที่ลงหุ้น ส่วนบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ เป็นบ้านที่คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ปลูกสร้างในที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ แยกเป็นค่าสิ่งปลูกสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ค่าที่ดิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับค่าปลูกสร้างคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเบิกเงินมาจากบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ซึ่งจะมีการหักทอนหนี้กันภายหลัง ตามสำเนาทะเบียนบ้าน และในรายการสรุปรายทรัพย์สินเอกสารแนบ ๕๖ ถึง ๖๗ อีกทั้งหนังสือขอยื่นบัญชีทรัพย์สินเพิ่มเติม (ครั้งที่ ๒) ฉบับลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหายื่นเอกสารเพิ่มเติม รายการที่ ๓ คือ ทะเบียนบ้าน ๑ หลัง เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัด

ตรัง แล้ว ดังนี้ หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แนบสำเนาทะเบียนบ้าน หรือผู้ร้องไม่ได้รับสำเนาเอกสารดังกล่าว ก็ควรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหามายื่นให้ครบถ้วนหรือให้ส่งเพิ่มเติมได้ แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีหนังสือดังกล่าว จึงเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้แนบสำเนาทะเบียนบ้านมาพร้อมกับหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และหนังสือขอยื่นบัญชีทรัพย์สินเพิ่มเติม (ครั้งที่ ๒) ฉบับลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แล้ว นอกจากนี้มูลค่าบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ไม่ได้ทำให้มูลค่าทรัพย์สินตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า รายการที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง มูลค่า ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้น ได้รวมมูลค่าสิ่งปลูกสร้างบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ไว้ด้วยแล้ว จากการไต่สวนรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้จงใจปกปิดรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างบ้านสองชั้น เลขที่ ๒๗๙/๑ อันจะเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และไม่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายชัยฤทธิ์ เทวะผลิน

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๕/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๙/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๘ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นายเสน่ห์ ทองศักดิ์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), ๑๖๗, ๑๘๘

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีภริยาซึ่งมิได้จดทะเบียนสมรสคือนางสาวเอกฤทัย กอบกิจ มีบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ๒ คน คือ นายประกาศิต ทองศักดิ์ และนางสาวประกาศินี ทองศักดิ์ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๒ รายการ ได้แก่ เงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท และโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง บ้านสองชั้น ๑ หลัง เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ของนางสาวเอกฤทัย คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงและยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบให้ถูกต้อง ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบ้านและที่ดินดังกล่าวฉบับลงวันที่

๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ และวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑๕ ส่วนเงิน ให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑๕ ผู้ร้องเห็นว่าเหตุผลของผู้ถูกกล่าวหาที่อ้างตามหนังสือชี้แจงดังกล่าวฟังไม่ขึ้น จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว และมีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ ตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑๘

มีปัญหาคือต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างบ้านสองชั้น เลขที่ ๒๘๗/๑ หมู่ที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น หรือไม่ เห็นว่า ตามแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ร้องแยกรายการที่ดินและรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างต่างหากจากกันแสดงให้เห็นว่าประสงค์ให้ผู้ยื่นแบบต้องแยกรายการที่ดิน และรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างรวมทั้งแสดงมูลค่าของทรัพย์สินแต่ละรายการให้ชัดเจนแม้โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวสร้างอยู่บนที่ดินนั้นก็ตาม ดังนั้นการที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงเพียงรายการที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ของคู่สมรส ลงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องโดยระบุว่ามูลค่า ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท และมีได้แบ่งแยกมูลค่าดังกล่าวแบ่งเป็นราคาที่ดินเท่าไรและราคาโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างเท่าไรจึงเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบของผู้ร้อง แต่อย่างไรก็ตาม การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าซื้อบ้านหลังดังกล่าวมาในลักษณะบ้านจัดสรรซึ่งเป็นราคาบ้านรวมที่ดินจึงมิได้แยกราคาบ้านกับราคาที่ดินออกจากกันให้ชัดเจนนั้น เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับราคาประเมินที่ดินแปลงดังกล่าวของ

สำนักงานที่ดินตามหนังสือแจ้งราคาประเมินที่ดินของสำนักงานที่ดินจังหวัดตรัง ฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑๒ แผ่นที่ ๙ แล้ว เห็นได้ว่าที่ดินมีราคาประเมิน ตารางวาละ ๑๗๕ บาท เมื่อคำนวณกับเนื้อที่ที่ดิน ๒๗.๘ ตารางวา มีราคาประเมินเพียง ๔,๘๖๕ บาท เท่านั้น อีกทั้งเมื่อผู้ร้องตรวจสอบและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงโดยแยก เป็นราคาที่ดิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท และราคาบ้าน ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งสูงกว่าราคาประเมินมาก สอดคล้องกับราคาที่ดินในปัจจุบัน น่าเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีเจตนาปกปิดทรัพย์สินดังกล่าว แต่เกิด จากความเข้าใจคลาดเคลื่อนของผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ ตามพฤติการณ์แห่งคดียังไม่ เพียงพอให้รับฟังว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง หรือจงใจ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง ให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามี เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็น กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด และบริษัทมีหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้น ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท จากกรรมการซึ่งหมายถึงผู้ถูกกล่าวหา ตามที่ระบุในงบการเงินของบริษัท ประจำปี ๒๕๖๒ เอกสารท้ายคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาหมายเลข ๑๒ เจือสมกับคำให้การของ นางสาวเพชรลดา ศิริศุภนนท์ ผู้ตรวจสอบบัญชีของบริษัท ที่ให้การว่า พนักงานบัญชีของบริษัทแจ้ง พยานว่าการที่เงินกู้ยืมกรรมการเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากบริษัทกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินเพื่อนำไป ลงทุนขยายกิจการ จึงมีการกู้ยืมเงินจากกรรมการนำไปชำระหนี้แก่สถาบันการเงินเพื่อลดภาระหนี้

และไม่เคยได้รับแจ้งมาก่อนว่าเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมกรนั้นแท้จริงแล้วเป็นเงินรายได้จากการขายเศษไม้ยางพารา ดังนั้นการที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าผู้ตรวจสอบบัญชีเป็นผู้แนะนำให้สามารถขายเศษไม้ดังกล่าวลงบัญชีในรูปแบบของเงินกู้ยืมกรรมกรเพื่อเป็นการลดทอนภาระภาษีเงินได้ของบริษัท จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเพิกยกข้อเท็จจริงขึ้นอ้างในภายหลังและไม่แน่ว่าเป็นจริงตามที่อ้างหรือไม่ แต่ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใดก็ตาม การที่ผู้ถูกกล่าวหาทราบที่อยู่แล้วว่ามีเงินรายได้ดังกล่าวระบุลงในงบการเงินของบริษัทที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมกรอยู่ว่าเป็นเงินกู้ยืมกรรมกร ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ยอมอยู่ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของบริษัท มีหน้าที่ต้องแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้ผู้ร้องทราบถึงความมีอยู่ของทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นเพื่อให้ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ต้องการให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต้องแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทุกรายการที่เกี่ยวข้องกับตนเอง คู่สมรส และบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ แต่หากมีทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดที่มีใช่เป็นของตนเองและบุคคลตามที่กฎหมายกำหนดโดยตรง ผู้นั้นย่อมมีสิทธิชี้แจงเหตุผลต่อผู้ร้องได้ ทั้งนี้เพื่อให้กระบวนการตรวจสอบความซื่อสัตย์สุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นไปด้วยความโปร่งใสและเป็นธรรม ฉะนั้นการที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แจ้งเกี่ยวกับเงินจำนวนนี้ต่อผู้ร้องมาตั้งแต่ต้นทั้ง ๆ ที่เป็นเงินจำนวนมาก และผู้ถูกกล่าวหาทราบมาโดยตลอดว่ามีเงินจำนวนนี้อยู่ ประกอบกับเมื่อผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติม และให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สินหลายรายการหลายครั้ง ผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่เคยระบุถึงเงินจำนวนนี้ให้ผู้ร้องทราบ จนกระทั่งผู้ร้องตรวจสอบพบและให้แจ้งเพิ่มเติม ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้แจ้งต่อผู้ร้องและยกข้ออ้างดังกล่าวขึ้น แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาปกปิดมิให้ผู้ร้องทราบถึงความมีอยู่ของเงินจำนวนดังกล่าว ดังนั้น ข้อกล่าวอ้างที่ว่าเงินจำนวนดังกล่าวเป็นเงินรายได้ของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มิใช่เงินส่วนตัวของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่นำมา

ใส่ไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาหลงลืมจึงไม่มีมีน้ำหนักให้รับฟัง การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม และยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ตามมาตรา ๑๖๗ อีกโสดหนึ่งด้วย

วินิจฉัยว่า นายเสน่ห์ ทองศักดิ์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงให้การลงโทษจำคุกไว้มี

(อม.๕๐)

- ๓ -

กำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายพงษ์เดช วานิชกิตติกุล

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๕/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๔/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๘ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเสน่ห์ ทองศักดิ์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่
ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น
กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ขอให้เพิก
ถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) , ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้อง ประกอบเอกสารท้ายคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหา พยานหลักฐานผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงจากทางพิจารณาได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง พ้นจาก ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบภายในวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ตามสำเนาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข ร.๑๐ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และมีหนังสือยื่นเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๒ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ วันที่ ๒๖ และ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ผู้ร้องมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ในความผิดฐานจงใจยื่น บัญชีฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อ ได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น ตาม เอกสารหมายเลข ร. ๑๖ และมีการทำบันทึกการแจ้งข้อ กล่าวหาลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตาม เอกสารหมายเลข ร. ๑๗ ผู้ถูกกล่าวหาทำหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ และ ยื่นบัญชีพร้อมเหตุผลในการยื่นเพิ่มเติมตามคำสั่งดังกล่าวตามเอกสารหมายเลข ร. ๑๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเป็นเอกฉันท์ว่าสำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท และรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง บ้านสองชั้น ๑ หลัง ตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ของนางสาวเอกฤทัย กอบกิจ ที่อยู่กินฉันสามีภริยากับผู้ถูก

กล่าวหา เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชี ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ตามเอกสารหมาย ร. ๒๓

มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง หรือไม่ สำหรับกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาทนั้น ผู้ร่อนำสืบว่าจากการตรวจสอบงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน ปีบัญชี ๒๕๖๑ บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีหนี้สินหมุนเวียน เงินกู้ยืม ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ประกอบกับนางสาวเพชรลดา ศิริสุภานนท์ ผู้สอบบัญชีงบการเงินปีบัญชี ๒๕๖๑ ยืนยันว่า บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการ คือ ผู้ถูกกล่าวหา ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท และนางลักคณา เลี้ยววัฒนาสกุล ผู้รับจ้างทำบัญชีงบการเงินให้กับบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ยืนยันว่า ณ วันที่ผู้ยื่นพ้นจากตำแหน่ง บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด เป็นลูกหนี้เงินกู้ยืมผู้ถูกกล่าวหา ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท โดยเหตุผลของการไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมว่าเกิดจากการหลงลืมนั้น ขัดแย้งกับพฤติการณ์ของผู้ยื่นซึ่งได้ยื่นเอกสารต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าและกรมสรรพากรประกอบกับเงินให้กู้ยืมดังกล่าวมีเป็นจำนวนมากและเป็นทรัพย์สินของผู้ยื่นที่เพิ่มขึ้นในระหว่างที่ดำรงตำแหน่ง ซึ่งการไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมดังกล่าวมีผลกระทบต่อการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินที่ทำให้ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ อีกทั้งบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการแต่เพียงผู้เดียว จึงเชื่อได้ว่าผู้ยื่นทราบดีอยู่แล้ว

ว่ามีเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทฯ ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาทนั้น เห็นว่า แม้เงินที่ผู้ถูกกล่าวหาให้กู้ยืมดังกล่าวจะมีจำนวนมากถึง ๕๘ ล้านบาทเศษ แต่ก็ได้รับความจากทางพิจารณาได้ส่วนตามที่ถูกกล่าวหาชี้แจง ประกอบกับพิจารณาพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาประกอบงบการเงินของบริษัทในช่วงเกิดเหตุที่แสดงให้เห็นถึงที่มาแห่งรายได้ของบริษัทที่มีเพิ่มเข้ามาเป็นปกติเนื่องจากการค้าและธุรกิจประสบความสำเร็จโดยผู้ร้องไม่มีพยานหลักฐานนำสืบหักล้างให้เห็นเป็นอย่างอื่น จึงน่าเชื่อว่าเป็นเงินรายได้ที่ได้มาจากการทำธุรกิจของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ส่วนที่ถูกกล่าวหาให้การว่าเหตุที่มีการลงรายการเงินกู้ระยะสั้นโดยเป็นระบุว่าบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ยืมระยะสั้นจากกรรมการซึ่งหมายถึงตัวผู้ถูกกล่าวหา นั้น ก็เป็นการใช้ในการดำเนินการโดยไม่มีค่าตอบแทน น่าเชื่อว่าเป็นผลประโยชน์ดังกล่าวตกแก่บริษัท และการที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การเป็นปฏิกิริยาต่อตนเองเช่นนั้นย่อมเกิดผลเสียแก่ตนและบริษัท แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะเปิดเผยความจริงที่ตนปกปิดอยู่ให้ทราบ ซึ่งผลของการชี้แจงนั้นเป็นการชี้แจงตามความเป็นจริงที่ตนไม่ได้เป็นเจ้าของเงินดังกล่าว บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด เป็นเจ้าของเงินรายได้ดังกล่าวเอง เพียงแต่เมื่อตนเป็นกรรมการเพียงผู้เดียวจึงคำนึงถึงผลประโยชน์ของบริษัทเป็นสำคัญยิ่งกว่าการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจึงไม่ได้แสดงที่มาของหนี้ที่บริษัทกู้ยืมระยะสั้นดังกล่าว อย่างไรก็ตามการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ยังไม่ถึงขนาดที่เป็นการจงใจหรือมีเจตนาปกปิดข้อเท็จจริงอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ได้ พฤติการณ์ดังกล่าวจึงฟังได้ว่าข้อเท็จจริงเป็นไปดังที่ผู้ถูกกล่าวหานำสืบว่าที่จริงแล้วไม่มีการกู้ยืมเงินระยะสั้น ของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด และแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจตามความเป็นจริงว่าเงินดังกล่าวไม่ใช่เงินของ

ตนและจึงไม่แจ้งกับผู้ร้อง พฤติกรรมดังกล่าวจึงยังไม่แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาเจตนาปกปิดแต่อย่างใดพยานหลักฐานในส่วนของผู้ถูกกล่าวหาจึงมีน้ำหนักรับฟังหักล้างพยานผู้ร้องได้

สำหรับกรณีไม่ได้แสดงรายการบ้านสองชั้น จำนวน ๑ หลัง เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ของนางสาวเอกฤทัย กอบกิกนั้น ผู้ร้องนำสืบว่าแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้แยกรายการที่ดินและรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างออกจากกัน พร้อมมีคำอธิบายไว้อย่างชัดเจนแล้ว และในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ แสดงเพียงรายการที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ของนางสาวเอกฤทัย มูลค่า ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น ไม่ได้ระบุว่ามูลค่าดังกล่าวประเมินราคาที่ดินรวมกับราคาโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างใด ซึ่งหากตรวจสอบปกติจะไม่สามารถทราบได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่บ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ดังกล่าว และบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ดังกล่าวได้มาในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งโดยนางสาวเอกฤทัยยื่นขออนุญาตก่อสร้าง และได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ จากนั้นเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ นางสาวทัศนีย์ ทองศักดิ์ น้องสาวของผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นคำร้องขอเลขที่บ้านจึงเชื่อได้ว่า ผู้ยื่นจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยระบุไว้ในประเภทที่ดินลำดับที่ ๒๒ คือโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ เนื้อที่ ๒๗.๘ ตารางวา และราคาประเมินที่ดินในบริเวณพื้นที่ใกล้เคียงที่ไม่มีสิ่งปลูกสร้างและเปรียบเทียบกับที่ดินตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ในประเภทที่ดินลำดับ

ที่ ๗ โฉนดเลขที่ ๔๑๒๗๖ ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ซึ่งเป็นที่ดินเปล่า ไม่มีสิ่งปลูกสร้าง มีเนื้อที่ใกล้เคียงกัน และอยู่ในสแวกใกล้เคียงกันกับที่ดินตามโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ก็มีราคาเพียงประมาณ ๓๘๐,๐๐๐ บาท จึงน่าจะเชื่อได้ว่าที่ดินแปลงดังกล่าวไม่มีสิ่งปลูกสร้างจะมีราคาประมาณไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาทซึ่งเป็นราคาใกล้เคียงกับที่ดินอยู่ในสแวกใกล้เคียงกัน และน่าจะเชื่อว่าการก่อสร้างบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ มีมูลค่าก่อสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้มีมูลค่าที่ดิน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท รวมมูลค่าสิ่งปลูกสร้างบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ไว้ด้วยแล้ว แต่ด้วยความพลั้งเพลหรือเข้าใจผิดในการกรอกแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ได้ระบุแยกประเภทสิ่งปลูกสร้างบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้แยกรายการที่ดินและรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างออกจากกัน พฤติกรรมดังกล่าวจึงยังไม่แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาเจตนาปกปิดแต่อย่างใดยังไม่ถึงขนาดที่เป็นการจงใจหรือมีเจตนาปกปิดข้อเท็จจริงอันเป็นความผิดตามพรบ ปปช มาตรา ๑๖๗ ได้ พยานหลักฐานในส่วนของผู้ถูกกล่าวหาจึงมีน้ำหนักรับฟังหักล้างพยานผู้ร้องได้

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง/

นางสาวอารีย์พร วงศ์จันทร์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๕/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๔/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๘ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเสน่ห์ ทองศักดิ์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), ๑๖๗, ๑๘๘

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการไต่สวนพยานผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง โดยแถลงนโยบายต่อที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ (๗) เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และเป็นผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ และมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ ขณะดำรงตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหาอยู่กินกันฉันสามีภริยากับนางสาวเอกฤทัย กอบกิจ โดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส มีบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะคือนายประกาศิต ทองศักดิ์ และนางสาวประกาศินี ทองศักดิ์ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ และมีหนังสือยื่นบัญชีทรัพย์สินเพิ่มเติมอีกหลายครั้งคือวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๒ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ วันที่ ๒๖ และ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ได้แก่ รายการเงินฝากธนาคาร

ของผู้ถูกกล่าวหา ๒ บัญชี เงินฝากธนาคารและเงินฝากสหกรณ์การเกษตรห้วยยอดของคู่สมรส รวม ๔ บัญชี และเงินฝากธนาคารของบุตรสาว ๒ บัญชี ที่ดินของผู้ถูกกล่าวหา คู่สมรสและบุคคลอื่น ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ๑ แปลง โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ และสนามกีฬาในร่มของคู่สมรส รวม ๒ หลัง และรถยนต์ของผู้ถูกกล่าวหา ๓ คัน ผู้ร้องมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงและดำเนินการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบให้ครบถ้วนถูกต้อง ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ชี้แจงข้อเท็จจริงและยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบเพิ่มเติม โดยชี้แจงรายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ เป็นที่ดินแปลงย่อยที่คู่สมรสแบ่งแยกออกมาจากแปลงคงตามสัดส่วนที่ลงหุ้น ส่วนบ้านดังกล่าวเป็นบ้านจัดสรรที่คู่สมรสปลูกสร้างในที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ แยกเป็น ค่าปลูกสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ค่าที่ดิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับ ค่าปลูกสร้างคู่สมรสเบิกเงินมาจากบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ซึ่งจะมีการหักทอนหนี้กันภายหลัง ส่วนรายการอื่น ๆ อ้างว่าหลงลืม ต่อมาผู้ร้องมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ แจ้งเตือนให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบให้ ครบถ้วนถูกต้องโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือเอกสาร ประกอบไม่ถูกต้อง ๑. รายการเงินให้กู้ยืมขาดเอกสารหลักฐานแสดงยอดเงินให้กู้ยืมคงเหลือ ณ วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ ซึ่งให้บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด กู้ยืม พร้อมเอกสารหลักฐานการให้กู้ยืม ๒. มูลค่าเวนคืนประกันชีวิตกรมธรรม์เลขที่ ๕๐๙๔๓๔๕๖๘๓ ของคู่สมรส และ ๓. ขาดหลักฐาน แสดงยอดหนี้ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นหนี้บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด คงเหลือ ณ วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ พร้อมหลักฐานการเป็นหนี้ ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ขอยื่น

บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบเพื่อให้ครบถ้วนโดยชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับยอดหนี้และที่มาของเงินว่า รายการเป็นเจ้าหนี้บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด และรายการเป็นหนี้บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีลักษณะเป็นการหักทอนหนี้ มียอดสะสมมาจากรปี ๒๕๕๙ แสดงรายการผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหนี้บริษัท ๔๗,๔๘๑,๖๐๐ บาท เมื่อหักทอนกันถึงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แสดงรายการเป็นเจ้าหนี้บริษัท ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ที่มาของเงินที่กู้ยืมนั้นความจริงแล้วเป็นเงินรายได้ของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จากการจำหน่ายปีกไม้ ไม้พืน ชี้เลื่อย และหัวไม้ตัด เป็นเงินสดสะสมไว้ตั้งแต่เปิดบริษัทเพื่อความสะดวกในการใช้จ่าย เมื่อนำเงินไปเข้าบัญชีบริษัทจะบันทึกว่ารับเงินจากกรรมการและเมื่อผู้ถูกกล่าวหาเบิกเงินดังกล่าวไปใช้จะบันทึกว่าจ่ายคืนเงินยืมกรรมการ ซึ่งเป็นไปตามที่ผู้ทำบัญชีแนะนำ ผู้ร้องเห็นว่าทรัพย์สินรายการอื่น ๆ รับฟังได้ตามที่ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาหลงลืม ไม่มีพฤติการณ์จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ แต่ที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืม ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท และไม่แสดงรายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ตามสำนวนคดีเอกสารหมาย ร.๒๑ หน้า ๒๗๑ ถึง ๒๗๔ จึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ ชี้แจงว่ารายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเหตุผลในการยื่นเพิ่มเติมตามคำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรังครบถ้วนถูกต้องแล้ว ส่วนรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท ที่มีได้แจ้งเพราะหลงลืมเนื่องจากเป็นหัวข้อรายการทางบัญชีในงบการเงินของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด และเมื่อสำนักงาน ป.ป.ช.

ประจำจังหวัดตรังมีหนังสือให้แจ้งเพิ่มเติมผู้ถูกกล่าวหาที่ได้ดำเนินการยื่นเพิ่มเติมพร้อมคำชี้แจงแสดง เหตุผลจนครบถ้วนถูกต้องตามคำสั่งภายในเวลาที่กำหนดแล้ว

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างบ้านสองชั้น เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ ๑ ตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง และมีพฤติการณ์ อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่ง นายองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ หรือไม่ ผู้ร้องมีนายนิติทัตพัธัญ ชัยศร เจ้าพนักงาน ตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรัง มาเป็นพยานเบิกความว่า ในแบบ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้แยกรายการที่ดิน และรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ออกจากกันพร้อมมีคำอธิบายไว้ชัดเจนแล้ว แต่บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของ ผู้ถูกกล่าวหาแสดงเพียงรายการที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ของคู่สมรส มูลค่า ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น ไม่ได้ระบุว่ามูลค่าดังกล่าวประเมินราคาที่ดินรวมกับราคาโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างแต่อย่างใด อีกทั้งในรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ไว้ การที่ผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจงว่าที่ดินมีมูลค่าเพียง ๔๐๐,๐๐๐ บาท และบ้าน ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท เท่ากับผู้ถูกกล่าวหาลดทอนมูลค่า ที่ดิน ซึ่งหากตรวจสอบตามเอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นมาทั้งหมดไม่สามารถทราบได้เลยว่ามีบ้านหลังนี้ การตรวจสอบมีการลงพื้นที่และตรวจสอบไปยังอำเภอห้วยยอด และองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ ทำให้ทราบว่าคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ที่ไปขอใบอนุญาตก่อสร้าง น้องสาวของผู้ถูกกล่าวหาเป็น คนไปขอเลขที่บ้าน ซึ่งบุคคลทั้งสองเป็นคนใกล้ชิดกับผู้ถูกกล่าวหา ประกอบกับเป็นการได้มาใน ระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ ดังนั้น ผู้ถูกกล่าวหา ทราบดีอยู่แล้วว่ามีทรัพย์สินดังกล่าวและเป็นหน้าที่ที่ต้องแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้อง

ครบถ้วนที่มีอยู่จริงในวันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับมีเจตนา
จงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ
เพื่อหลบเลี่ยงการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเป็นการ
ละเลยเพิกเฉยไม่ใส่ใจต่อหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ซึ่งการไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวมี
ผลกระทบต่อการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินที่ทำให้ทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
ผิดปกติ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ส่วน
ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความทำนองว่าได้แสดงรายการไว้ในประเภทที่ดินลำดับที่ ๒๒ โฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓
วันที่ได้มา ๗/๘/๒๕๕๘ เนื้อที่ ๒๗.๘ ตารางวา มีมูลค่าปัจจุบัน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งไม่ได้ระบุว่า
ที่ดินมีบ้านดังกล่าว แต่มูลค่าที่แจ้งนั้นเป็นมูลค่าที่ดินรวมบ้านไว้แล้ว ทั้งนี้ ที่ดินตั้งอยู่ห่างจากอำเภอ
ห้วยยอดประมาณ ๕ กิโลเมตร ห่างไกลความเจริญ หากไม่มีสิ่งปลูกสร้างจะมีราคาประมาณ
๔๐๐,๐๐๐ บาท และบ้านมีมูลค่าก่อสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท หากเปรียบเทียบกับที่ดินโฉนดเลขที่
๔๑๒๗๖ ตำบลเขากอบ อำเภอย้ายยอด จังหวัดตรัง ไม่มีสิ่งปลูกสร้างและอยู่ในละแวกใกล้เคียงกับ
ที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ก็มีราคาเพียง ๓๘๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น แม้ไม่ได้ระบุสิ่งปลูกสร้างแต่ก็ได้แจ้ง
มูลค่าที่ดินรวมสิ่งปลูกสร้างไว้แล้ว และด้วยความพลั้งเผลอและเร่งด่วนขณะยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องจึงมิได้ระบุแยกประเภทบ้านดังกล่าวไว้เท่านั้น มิได้
มีเจตนาปกปิดแต่อย่างใด เห็นว่า แม้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาได้ระบุ
รายการบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ ไว้ในรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างแยกออกจากรายการที่ดิน แต่ได้
ความตามคำร้องว่าโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ แบ่งแยกมาจากโฉนดเลขที่ ๒๑๕๓๔ และผู้ถูกกล่าวหา
ยืนยันว่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๑๒๗๖ และโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ อยู่ละแวกใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณา
หนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดตรังที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรังรับไว้เมื่อวันที่ ๑๙
พฤษภาคม ๒๕๖๓ แจ้งราคาประเมินที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๑๒๗๖ และโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ ไม่มี

สิ่งก่อสร้าง ที่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ซื้อมานั้นมีราคาประเมินตารางวาละ ๑๗๕ บาท เท่ากัน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๑๒๗๖ ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมีเนื้อที่ ๑ งาน ๒๗.๖ ตารางวา มูลค่าปัจจุบันประมาณ ๓๘๐,๐๐๐ บาท และที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๕๓๔ เนื้อที่ ๑ ไร่ ๒ งาน ๒๘ ตารางวา มูลค่าปัจจุบันประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อเปรียบเทียบที่ดินทั้งสามแปลง โฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ มีเนื้อที่เพียง ๒๗.๘ ตารางวา จึงน่าเชื่อว่ามูลค่าที่ดินปัจจุบันที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาทนั้นรวมมูลค่าบ้านไว้ด้วยแล้ว นอกจากนี้ยังได้ความจากนายพันธ์เทพพิชญ์เบิกความว่าจากการตรวจสอบพบว่าเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารพักอาศัยสองชั้น จำนวน ๑ หลัง ๕ คูหา บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๕๓๔ และได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ต่อมาวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ นางสาวของผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนยื่นคำขอเลขที่บ้านก่อนมีการแบ่งแยกออกเป็น ๖ แปลง คือ โฉนดเลขที่ ๒๑๕๓๔, ๔๓๙๔๐, ๔๓๙๔๑, ๔๓๙๔๒, ๔๓๙๔๓ และ ๔๓๙๔๔ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ดังนี้ เมื่อพิจารณาสำเนาใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร แบบ อ.๑ เลขที่ ๑๐/๒๕๕๗ ฉบับลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ปรากฏว่าขณะที่คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาขออนุญาตก่อสร้างอาคารพักอาศัยสองชั้น ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๕๓๔ เป็นที่ดินของบริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าค่าปลูกสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเบิกเงินมาจากบริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด และผู้ถูกกล่าวหาเบิกความตอบศาลยืนยันว่าที่ดินก่อนมีการแบ่งแยก ผู้ถูกกล่าวหาซื้อมาและสร้างบ้านทั้งหมด ๕ คูหา เพื่อให้ น้อง ๆ และหลาน ๆ ได้อยู่อาศัยโดยขายไว้ในราคาต้นทุน ขณะซื้อที่ดินมารวมราคาประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เฉลี่ยห้องละประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาท เพราะในละแวกนั้นที่ดินราคาประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ถึง ๔๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่ดินและบ้านแปลงที่เป็นปัญหานี้ให้หลานอยู่และผ่อนให้ผู้ถูกกล่าวหาแต่เป็นชื่อของคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาลืมและเข้าใจว่าไม่ใช่ของตน ผู้ถูกกล่าวหาเคยชี้แจง

ว่าที่ดินเป็นของคู่สมรสตามนิติกรรม และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แบบฟอร์มมาว่าต้องแยกเป็นที่ดิน แยกเป็นบ้าน บ้านหลังนี้ถือว่าเป็นทรัพย์สินของคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาอาศัยอยู่ ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้ไปชี้แจงตามแบบฟอร์มพร้อมทั้งยื่นสำเนาทะเบียนบ้านและเอกสารทั้งหมดแล้ว เห็นว่า ก่อนมีการสร้างบ้านและแบ่งแยกโฉนดที่ดิน ที่ดินแปลงใหญ่เป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ซึ่งเป็นกิจการของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อมีการสร้างอาคารที่พักอาศัยแล้วแบ่งแยกโฉนดที่ดิน ออกมาก็ยังเป็นของคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา แม้จะได้มาในระหว่างผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายก องค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ แต่ยังเป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่มีชื่อคู่สมรสถือกรรมสิทธิ์ การได้มาซึ่งที่ดินและบ้านมิได้มาจากบุคคลภายนอก แม้ผู้ร้องจะเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจะต้องแยก รายการตามข้อความที่ปรากฏในหนังสือชี้แจงประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ไว้ก็ตาม แต่เห็นได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่แจ้งราคาที่ดินและบ้านรวมกันมาแล้วมิได้ปกปิด น่าเชื่อว่า ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงพร้อมส่งมอบสำเนาเอกสารตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรัง แจ้งเตือนภายในกำหนดระยะเวลาแล้ว ส่วนที่นายพันธ์ทัฬหีญเบิกความว่า สำเนาทะเบียนบ้าน เป็นเอกสารที่ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ต้องแนบในการยื่นบัญชีทรัพย์สิน ท้ายที่สุด ผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ได้ยื่นเอกสารฉบับนี้นั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาหนังสือชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาฉบับ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ อ้างถึงหนังสือที่ ปช.๐๐๔๐/(ตง)/๐๕๓ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ เป็นที่ดินแปลงย่อยที่คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา แบ่งแยกมาจากแปลงคงตามสัดส่วนที่ลงทุน ส่วนบ้านเลขที่ ๒๙๗/๑ เป็นบ้านจัดสรรที่คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาปลูกสร้างในที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๓๙๔๓ แยกเป็นค่าปลูกสร้าง ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ค่าที่ดิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับค่าปลูกสร้าง คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเบิกเงิน มาจากบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ซึ่งจะมีการหักทอนหนี้กันภายหลัง ตามสำเนาทะเบียนบ้านและ ใบสรุปทรัพย์สินเอกสารแนบ ๕๖ ถึง ๖๗ และหนังสือยื่นบัญชีทรัพย์สินเพิ่มเติม (ครั้งที่ ๒) ฉบับลง

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นเอกสารเพิ่มเติมได้แก่ ๓. ทะเบียนบ้าน ๑ หลัง เลขที่ ๒๙๗/๑ หมู่ ๑ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง แล้ว ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมีได้รับสำเนาเอกสารสำคัญที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้างว่านำส่งมาพร้อมหนังสือก็น่าจะต้องมีการแจ้งเตือน เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้แจ้งหรือแจ้งเตือนหรือมีการบันทึกหมายเหตุไว้ในเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพยานหลักฐานว่าไม่มีการแนบสำเนาทะเบียนบ้านมาพร้อมหนังสือฉบับดังกล่าว ต้องสันนิษฐานว่าสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรังได้รับสำเนาทะเบียนบ้านดังกล่าวไว้แล้วและเป็นการยื่นสำเนาเอกสารประกอบครบถ้วนภายในเวลาที่ผู้ร้องกำหนด แม้ผู้ถูกกล่าวหาได้แยกระบุบ้านดังกล่าวแสดงในรายการโรงเรียนและสิ่งปลูกสร้างออกต่างหากจากที่ดินก็ยังไม่อาจถือได้ว่าเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินแต่อย่างใด

มีปัญหาคือต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จำนวน ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ หรือไม่ ผู้ร้องมีนายณัฏฐ์ทัพพ์ธัญเป็นพยานเบิกความว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบโดยไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดตรังมีหนังสือแจ้งเตือนและแจ้งข้อกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่ามิได้แจ้งเพราะหลงลืมเนื่องจากเป็นหัวข้อรายการทางบัญชีในงบการเงินของบริษัทและชี้แจงที่มาของเงินว่าเป็นรายได้ของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จากการจำหน่ายปึกไม้ ไม้พิน ชี้เลื่อย และหัวไม้ตัด เป็นเงินสดสะสมไว้ตั้งแต่เปิดบริษัท เพื่อความสะดวกในการ

ใช้จ่ายของบริษัท แต่จากการตรวจสอบงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินปีบัญชี ๒๕๖๑ ข้อ ๔ ระบุว่า บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีเงินสด ๕๐๗,๒๙๕ บาท ข้อ ๑๒ ระบุว่า บริษัท เอสดีที พาราวัต จำกัด มีเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการ เพื่อใช้ในการดำเนินงานโดยไม่มี ค่าตอบแทน ชำระคืนเมื่อถูกทวงถาม ซึ่งมีข้อมูลตรงกับแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด.๙๐) ปีภาษี ๒๕๖๑ ที่ยื่นไว้กับกรมสรรพากร ระบุในรายการที่ ๙ ว่ามีหนี้สินหมุนเวียน เงินกู้ยืม ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท และในส่วนของผู้ถือหุ้นมีกำไรสะสมยังไม่ได้จัดสรร ๑๓,๒๕๒,๘๕๓.๑๖ บาท ประกอบกับได้ความจากนางสาวเพชรดา ศิริศุภนนท์ ผู้สอบบัญชีงบการเงินปี ๒๕๖๑ และ นางสาวปิยะวรรณ สุพันธ์วิ พนักงานห้างหุ้นส่วนจำกัด บัญชีศรีตรัง ผู้จัดทำบัญชีงบการเงินรอบปี ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๒ ให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่าบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีเงินกู้ยืมระยะสั้น จากกรรมการคือผู้ถูกกล่าวหา และมีนางลักคณา เลี้ยววัฒนาสกุล หุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บัญชีศรีตรัง ซึ่งรับจ้างทำบัญชีให้บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ให้ถ้อยคำยืนยันว่า ณ วันที่ผู้ถูกกล่าวหา พ้นจากตำแหน่ง บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด เป็นลูกหนี้เงินกู้ยืมผู้ถูกกล่าวหา ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท แสดงให้เห็นว่างบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินดังกล่าวมีการแยกประเภททรัพย์สินและ หนี้สิน กำไรขาดทุน ไว้อย่างชัดเจน และเอกสารงบการเงินดังกล่าวเป็นเอกสารที่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ยื่นไว้กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เหตุผลของการไม่แสดงรายการเงินให้กู้ยืมว่าเกิดจากการ หลงลืมนั้นขัดแย้งกับพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นเอกสารต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าและ กรมสรรพากร ประกอบกับเงินให้กู้ยืมดังกล่าวมีเป็นจำนวนมากและเป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ที่เพิ่มขึ้นในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากรอบ ซึ่งการไม่แสดงรายการ เงินให้กู้ยืมดังกล่าวมีผลกระทบต่อการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินที่ทำให้ ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ อีกทั้งบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการเพียง คนเดียว ผู้ถูกกล่าวหาจึงทราบดีอยู่แล้วว่ามีเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทและเป็นหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาที่

ต้องแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องครบถ้วนที่มีอยู่จริงในวันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหา กลับมีเจตนาจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ เพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเหตุทำให้ผู้ร้องไม่สามารถตรวจสอบความถูกต้องหรือทำให้ผลของการตรวจสอบคลาดเคลื่อนได้ จึงเป็นการละเลยเพิกเฉยไม่ใส่ใจต่อหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด โดยมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น นางสาวปิยะวรรณ ผู้รับทำบัญชี ห้างหุ้นส่วนจำกัด บัญชีศรีตรัง เป็นพยานเบิกความว่า เป็นผู้จัดทำบัญชีงบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๒ ในการจัดทำบัญชี บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จะส่งเอกสารหลักฐานของทุกเดือนให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด บัญชีศรีตรัง เพื่อยื่นแบบภาษี ภ.พ.๓๐ ให้สรรพากรทุกเดือน และเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำบัญชีรอบปีแต่ละปี เมื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด บัญชีศรีตรัง ทำบัญชีส่งกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเสร็จสิ้นในปีนั้นแล้วจะส่งเอกสารทั้งหมดรวมทั้งบทดลอง กระดาษทำการ และบัญชีแยกประเภทคืนให้บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด และอธิบายบัญชีงบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๖๑ ว่า บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีหนี้สินเป็นเงินกู้ยืมระยะสั้น ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท โดยกู้ยืมจากกรรมการคือผู้ถูกกล่าวหา สำหรับกรรมการที่ให้บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด กู้ยืมนั้นตรวจสอบได้จากบัญชีแยกประเภทงบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๖๑ เอกสารหมาย ร.๑๑ นางลักคณา หุ่นส่วน ผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บัญชีศรีตรัง ผู้รับทำบัญชี เป็นพยานเบิกความว่า รับจ้างทำบัญชีของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด และเป็นคนจัดทำบัญชีงบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๕๗ ถึง ๒๕๖๐ ในการทำบัญชี บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จะส่งเอกสารหลักฐานของทุกเดือนให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด บัญชีศรีตรัง เพื่อยื่นแบบภาษี ภ.พ.๓๐ ให้สรรพากรทุกเดือน และเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำบัญชีรอบปีแต่ละปี เมื่อทำบัญชีส่งกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเสร็จสิ้นในปีนั้นแล้วจะส่งเอกสารทั้งหมดรวมทั้งบทดลอง กระดาษทำการ และบัญชีแยกประเภทคืนให้บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด และอธิบาย

บัญชีงบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๕๙ ว่าบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีหนี้สินเป็นเงินกู้ยืมระยะสั้น ๔๗,๔๘๑,๖๐๐ บาท โดยกู้ยืมจากกรรมการคือผู้ถูกกล่าวหา สำหรับกรรมการที่ให้บริษัทกู้ยืมนั้น ตรวจสอบได้จากบัญชีแยกประเภทงบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๕๙ ซึ่งจากการตรวจสอบในหนังสือรับรองนิติบุคคลพบว่าบริษัทมีกรรมการ ๑ คนคือผู้ถูกกล่าวหา และนางสาวเพชรลดา ผู้สอบบัญชี เป็นพยานเบิกความว่า เป็นผู้สอบบัญชีงบการเงินของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด รอบปีบัญชี ๒๕๕๗ ถึง ๒๕๖๒ บัญชีงบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘ บริษัทมีหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นปีละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท จากผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นกรรมการบริษัท บัญชีงบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๕๙ มีหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้น ๔๗,๔๘๑,๖๐๐ บาท จากผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นกรรมการบริษัท บัญชีงบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๖๐ มีหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้น ๔๒,๕๐๘,๓๐๐ บาท จากผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นกรรมการบริษัท และบัญชีงบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๖๑ มีหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้น ๕๘,๐๕๐,๔๙๕ บาท จากผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นกรรมการบริษัท ทั้งนี้ จากการตรวจสอบในหนังสือรับรองนิติบุคคลบริษัทมีกรรมการ ๑ คนคือผู้ถูกกล่าวหา กรณีบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด กู้ยืมเงินจากกรรมการในงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินจะระบุข้อความว่า เงินกู้ยืมระยะสั้น ซึ่งโดยปกติจะไม่มีหลักฐานการกู้ยืมเงิน มีหลักฐานเป็นใบสำคัญรับ ใบสำคัญจ่าย ซึ่งเกิดจากการโยกเงินไปมาของกรรมการกับบริษัท แต่หากบริษัทกู้ยืมเงินจากบุคคลภายนอกหรือให้บุคคลภายนอกกู้ยืมเงินจะต้องมีหลักฐานการกู้ยืมเงินในทางปฏิบัติก่อนที่จะจัดส่งงบการเงินของบริษัทให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้าและกรมสรรพากรจะต้องมีการส่งเอกสารไปให้กรรมการผู้มีอำนาจของบริษัททำการตรวจสอบความถูกต้องของงบการเงินของบริษัททุกครั้งก่อน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาเบิกความทำนองว่า บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด เป็นกิจการของผู้ถูกกล่าวหา โดยบริษัทซื้อต้นไม้ยางพาราจากชาวสวนที่โค่นต้นยางพาราเพื่อปลูกทดแทนใหม่ จากนั้นนำไม้ซุงยางพารามาแปรรูปเป็นแผ่นไม้กระดานเพื่อส่งจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ จึงทำให้เกิดเศษวัสดุเป็นปึกไม้ หักไม้ตัด และขี้เลื่อย ซึ่งขี้เลื่อยจะนำมาแปรรูปเป็นขี้เลื่อยอัดแท่ง เมื่อ

จำหน่ายปิกไม้ หัวไม้ตัด และชีเลื่อย บริษัทจะนำรายได้จากการขายเป็นรายได้นอกบัญชีเพื่อไว้ใช้จ่าย และเพื่อความสะดวกในการเบิกจ่ายในกิจการของบริษัท บริษัทได้นำเงินดังกล่าวเข้าเป็นรายได้ของบริษัทในรูปของเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการ อันเป็นการหลบรายได้ของบริษัทเพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีของบริษัท เงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการ มิใช่ของผู้ถูกกล่าวหาและไม่มี การกู้ยืมกันจริง แต่เป็นเงินของบริษัท ผู้ถูกกล่าวหาจึงเชื่อโดยสุจริตว่าเป็นเพียงวิธีการทำบัญชีงบการเงินของบริษัท เท่านั้นและเงินดังกล่าวมิใช่ของตนจึงไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในส่วนนี้ และ มีนางสาวศิริลักษณ์ กองกุลศิริ พนักงานฝ่ายการเงินและบัญชีของบริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด เป็นพยานเบิกความว่า เมื่อบริษัทจำหน่ายปิกไม้ หัวไม้ตัด และชีเลื่อย จะนำรายได้เป็นรายได้นอกบัญชี เพื่อไว้ใช้จ่ายและเพื่อความสะดวกในการเบิกจ่ายในกิจการของบริษัท โดยนำเข้าบัญชีบริษัทในรูปของเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการ อันเป็นการหลบรายได้ของบริษัทเพื่อบรรเทาภาระภาษี หากบริษัท เบิกเงินไปใช้จะนำเงินที่เบิกจ่ายนั้นไปหักทอนบัญชีเป็นเงินคืนเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการ สาเหตุที่เงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการมียอดสูงขึ้น ในปี ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๑ เพราะปีนั้น ๆ มีรายได้จากการขายเศษวัสดุปิกไม้ หัวไม้ตัดและชีเลื่อยจำนวนมากขึ้น จากข้อเท็จจริงนี้ เงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการไม่ได้มีการกู้ยืมกันจริงและไม่ใช่เงินของผู้ถูกกล่าวหา สำหรับยอดเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการของปี ๒๕๖๑ เป็นเงินสะสมมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๖๑ พยานเป็นคนจัดทำเอกสาร หมาย ค.๖ และ ค.๒๖ และลงลายมือชื่อเป็นผู้รับเงินในใบสำคัญรับเงิน (ลูกค้าทั่วไป) ซึ่งเป็นเงินที่ได้จากการขายปิกไม้ หัวไม้ตัดและชีเลื่อยโดยนำเข้าบัญชีบริษัทเป็นเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการ เห็นว่า ได้ความจากนายันททัตพัธธิ์ธัญญาว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินกู้ยืมระยะสั้นของผู้ถูกกล่าวหาให้ บริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด กู้ยืม เป็นการตรวจพบจากพยานเอกสารของทางราชการที่ได้รับมาจาก กรมพัฒนาธุรกิจการค้าและกรมสรรพากรอันเป็นหน่วยงานของทางราชการและเป็นพยานเอกสารที่ บริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด โดยผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นกรรมการยื่นไว้โดยแสดงให้เห็นว่าบริษัทเอสดีที

พาราวัต จำกัด มีหนี้สินเป็นเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการ ซึ่งกรรมการของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ตามพยานเอกสารก็มีผู้ถูกกล่าวเพียงคนเดียว ดังนี้ เมื่อนายนัทท์พัทธ์ธัญเป็นเจ้าพนักงานไม่เคยรู้จัก หรือมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหามาก่อน ไม่มีเหตุให้ระแวงสงสัยว่าจะเบิกความปรักปรำให้ร้าย ทั้งการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา ก็เป็นการปฏิบัติงานไปตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เชื่อว่าเบิกความไปตามความจริง นอกจากนี้ยังได้รับความจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำบัญชีของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด ได้แก่ นางลักขณา ผู้รับทำบัญชี และนางสาวเพชรลดา ผู้สอบบัญชี พยานทั้งสองเบิกความทำนองเดียวกันว่า บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีกรรมการ ๑ คนคือผู้ถูกกล่าวหา เงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการโดยกู้ยืมจากผู้ถูกกล่าวหา และนางสาวเพชรลดาเบิกความตอบศาลว่า ในปี ๒๕๕๘ มีหนี้เงินกู้ยืมระยะสั้นปรากฏอยู่ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาปี ๒๕๕๙ เงินกู้ยืมระยะสั้นเพิ่มขึ้นเป็น ๔๗,๔๘๖,๐๐๐ บาท จากการตรวจสอบเอกสารที่ประกอบการบันทึกบัญชีและสอบถามจากทางฝ่ายบัญชีและวิเคราะห์เปรียบเทียบกับตัวองค์ประกอบที่อยู่ในงบการเงินซึ่งการที่เงินกู้ระยะสั้นเพิ่มขึ้นก็จะไปสอดคล้องกับที่บริษัทมีการขยายกิจการออกไปและมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ก็ต้องมีการลงทุนมากขึ้น มีการสร้างโรงงานเพิ่มเติมและมีการเอาเงินตนเองไปช่วยจ่ายเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินเพื่อลดภาระดอกเบี้ยซึ่งพอไปดูและตรวจสอบตัวที่เพิ่มขึ้นในทรัพย์สินของบริษัทซึ่งจะมีเอกสารที่ประกอบการลงบันทึกบัญชีถูกต้องครบถ้วนก็เป็นอันเชื่อถือได้ในระดับหนึ่งว่าตัวเงินกู้กรรมการมีอยู่จริงและจะมีใบรับเงินที่เป็นเอกสารของบริษัทอยู่ ส่วนนางสาวปิยะวรรณผู้จัดทำบัญชีงบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๒ เบิกความสอดคล้องกับนางลักขณาและนางสาวเพชรลดาโดยอธิบายงบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๖๑ ว่าบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีหนี้สินเป็นเงินกู้ยืมระยะสั้นโดยกู้ยืมจากกรรมการคือผู้ถูกกล่าวหา ดังนี้ คำเบิกความของพยานทั้งสามคนจึงเชื่อสมสนับสนุนคำเบิกความของนายนัทท์พัทธ์ธัญให้น้ำหนักรับฟังได้ยิ่งขึ้นว่าเงินกู้ยืมระยะสั้นดังกล่าวเป็นเงินของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่ง

เป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องแสดงรายการในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วย ที่ผู้ถูกกล่าวหาและนางสาวศิริลักษณ์ พนักงานฝ่ายการเงินและบัญชีของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด เบิกความทำนองเดียวกันว่าเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มีชื่อของผู้ถูกกล่าวหาและไม่มีการกู้ยืมกันจริง แต่เป็นเงินของบริษัทซึ่งได้มาจากการจำหน่ายเศษวัสดุปึกไม้ หักไม้ตัด และขี้เลื่อย บริษัทจะนำรายได้จากการขายเป็นรายได้นอกบัญชีเพื่อไว้ใช้จ่ายและเพื่อความสะดวกในการเบิกจ่ายในกิจการของบริษัทและนำเงินดังกล่าวเข้าเป็นรายได้ของบริษัทในรูปของเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการ อันเป็นการหลบรายได้ของบริษัทเพื่อบรรเทาภาระภาษีของบริษัท ผู้ถูกกล่าวหาจึงเชื่อโดยสุจริตว่าเป็นเพียงวิธีการทำบัญชีการเงินของบริษัทเท่านั้น และเงินดังกล่าวมีชื่อของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในส่วนนี้ เห็นว่า เมื่องบการเงินรอบปีบัญชีที่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด โดยผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นกรรมการยื่นไว้แสดงว่าเป็นเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการ หากมิใช่ความจริงตามพยานเอกสารดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาต้องนำพยานหลักฐานมาแสดงเพื่อให้เห็นว่าเป็นไปตามข้ออ้างของตน แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่นำมาแสดงทั้งที่รู้อยู่แล้วว่าผู้ร้องมีได้นำส่งต่อศาลตั้งที่นายันททัตพัธธ์ยังเบิกความตอบคำถามของทนายผู้ถูกกล่าวหาว่าในการชี้แจงตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหาได้แนบเอกสารประกอบรายได้ของบริษัทในชั้นยื่นคำร้องต่อศาล ผู้ร้องไม่ได้แนบมาด้วยเนื่องจากเห็นว่าคำชี้แจงที่มาของเงินนั้นขัดกับเอกสารของทางราชการและนายันททัตพัธธ์ยังเบิกความตอบศาลยืนยันว่าเอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นมาพร้อมหนังสือชี้แจงเป็นเอกสารที่บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด จัดทำขึ้นเอง ส่วนเอกสารที่ได้มาจากการมสรรพากรและกรมพัฒนาธุรกิจการค้าก็เป็นเอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้นำส่งทางกรมสรรพากรและกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเอง พยานจึงเชื่อเอกสารที่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรและกรมพัฒนาธุรกิจการค้ารับรองมาแล้ว ดังนั้น เมื่อเอกสารประกอบรายได้เป็นเอกสารของผู้ถูกกล่าวหาแต่ไม่นำมาแสดงเป็นพยานหลักฐาน เพียงคำเบิกความของพยานผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองคน จึงเป็นการ

กล่าวอ้างลอย ๆ ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง นอกจากนี้ยังได้รับความจากนางสาวปิยะวรรณผู้จัดทำบัญชีเบิกความตอบนายผู้ถูกกล่าวหายืนยันว่าไม่เคยได้รับแจ้งจากนางสาวศิริลักษณ์ว่าเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการ จริง ๆ เป็นเงินรายได้นอกบัญชีที่เกิดจากการขายเศษวัสดุ ทั้งยังเบิกความด้วยว่ากรรมการที่ให้บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด กู้ยืมนั้นตรวจสอบได้จากบัญชีแยกประเภทงบการเงินรอบปีบัญชี ๒๕๖๑ เห็นว่า เมื่อบัญชีแยกประเภทเป็นพยานเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของผู้ถูกกล่าวหาและเป็นพยานเอกสารสำคัญที่สามารถแสดงยืนยันข้อเท็จจริงเพื่อให้ศาลเชื่อว่าเป็นไปตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่นำมาเป็นพยานหลักฐานต่อศาล ดังนี้ เพียงคำเบิกความของพยานผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่มีน้ำหนัก ประกอบกับได้รับความจากนางสาวศิริลักษณ์ พยานผู้ถูกกล่าวหาเบิกความตอบศาลว่าบริษัทจะมีราคาขายเศษไม้ พวกปีกไม้ หัวไม้ตัด ประมาณล้านเศษ ๆ ต่อปีเท่านั้นทั้งที่ยอดเงินให้กู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการในงบแสดงฐานะทางการเงินของบริษัทในรอบปี ๒๕๕๘ มีเพียง ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่ยอดเงินให้กู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการในงบแสดงฐานะทางการเงินของบริษัทในรอบปี ๒๕๕๙ เพิ่มขึ้นเป็น ๔๗,๔๘๑,๖๐๐ บาท แม้ผู้ร้องจะกล่าวอ้างยอดเงินในงบการเงินในรอบปี ๒๕๖๑ แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นฝ่ายชี้แจงว่าเป็นยอดสะสมจากรอบปี ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ ดังนั้น ในรอบปี ๒๕๕๙ หากมีการขายกิจการและทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นเงินจำนวนมากดังปรากฏในบัญชี นางสาวศิริลักษณ์ก็น่าจะจดจำได้เป็นพิเศษและน่าจะชี้แจงให้ศาลฟัง แต่กลับเบิกความตอบศาลยืนยันว่า พวกปีกไม้ หัวไม้ตัด ราคาที่ขายได้ประมาณล้านเศษ ๆ ต่อปีเท่านั้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับยอดเงินที่เพิ่มขึ้นปีละหลายล้านบาทในงบการเงิน คำเบิกความขัดแย้งกับพยานเอกสาร ที่นางสาวศิริลักษณ์เบิกความว่า สาเหตุที่เงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการมียอดสูงขึ้นในปี ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๑ เพราะปีนั้น ๆ มีรายได้จากการขายเศษวัสดุปีกไม้ หัวไม้ตัดและขี้เลื่อยจำนวนมากขึ้น สำหรับยอดเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการของปี ๒๕๖๑ เป็นเงินสะสมมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๖๑ พยานเป็นคนจัดทำเอกสารหมายเลข ค.๖ และ ค.๖๖

และลงลายมือชื่อเป็นผู้รับเงินในใบสำคัญรับเงิน (ลูกค้าทั่วไป) ซึ่งเป็นเงินที่ได้จากการขายปึกไม้ หัวไม้ตัดและซี้เลื่อย โดยนำเข้าบัญชีบริษัทเป็นเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการ นั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่นำพยานหลักฐานมาแสดงว่าบริษัทเริ่มขยายกิจการและดำเนินการผลิตในปีใด เมื่อผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเป็นยอดสะสมที่ได้มาจากการขายเศษวัสดุตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ โดยเฉพาะในปี ๒๕๕๙ มียอดสะสมสูงมากขึ้นแบบก้าวกระโดดหลายเท่าตัว ประกอบกับได้ความจากนางลักคณาเบิกความตอบทนายผู้ถูกกล่าวหาว่า ทำบัญชีไปตามเอกสารที่บริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด ส่งมาแต่ละเดือน เวลาทำรายได้ก่อนที่จะยื่นแบบให้กรมสรรพากรก็จะต้องมีการยืนยันยอดกับทางพนักงานบริษัทว่าเดือนนี้มีส่งออกเท่านี้ ขายในประเทศเท่านี้ ยืนยันยอดกันทุกเดือน ถ้าเป็นรายได้อื่นจะไม่ทราบ เห็นว่านางลักคณาไม่ยืนยันว่าในการทำบัญชี บริษัทมีรายได้จากการขายปึกไม้ ไม้ฟืน ซี้เลื่อย และหัวไม้ตัดแล้วนำมาลงบัญชีเป็นเงินยืมระยะสั้นจากกรรมการ แต่กลับเบิกความว่าถ้าเป็นรายได้อื่นจะไม่ทราบ ดังนี้ ผู้ถูกกล่าวหาต้องนำพยานหลักฐานมาแสดงให้เห็นว่าได้เงินมาจากการขายเศษวัสดุจริงเพราะเงินจำนวนดังกล่าวเป็นการได้มาในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ ผู้ถูกกล่าวหาต้องแสดงพยานหลักฐานสนับสนุนข้ออ้างของตนเพราะคำเบิกความของพยานผู้ถูกกล่าวหาขัดแย้งกับการเงินที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นต่อหน่วยงานนั้น ๆ เอง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาเคยชี้แจงว่าที่ไม่ได้แสดงรายการเพราะหลงลืมนั้น ได้ความจากนางสาวปิยะวรรณและนางลักคณาผู้รับทำบัญชีของบริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด เบิกความทำนองเดียวกันยืนยันว่าในการจัดทำบัญชีบริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด จะส่งเอกสารหลักฐานของทุกเดือนให้ทางหุ้นส่วนจำกัด บัญชีศรีตรังเพื่อยื่นแบบภาษี ภ.พ.๓๐ ให้สรรพากรทุกเดือน และเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำบัญชีรอบปีแต่ละปี เมื่อทางหุ้นส่วนจำกัด บัญชีศรีตรัง ทำบัญชีส่งกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเสร็จสิ้นในปีนั้นแล้วจะส่งเอกสารทั้งหมดรวมทั้งงบทดลอง กระดาษทำการ และบัญชีแยกประเภทคืนให้บริษัทเอสดีที พาราวัฏ จำกัด และนางสาวเพชรดาเบิกความว่าในทางปฏิบัติก่อนที่จะจัดส่งงบการเงินของบริษัทให้

กรมพัฒนาธุรกิจการค้าและกรมสรรพากรจะต้องมีการส่งเอกสารไปให้กรรมการผู้มีอำนาจของบริษัท
ทำการตรวจสอบความถูกต้องของงบการเงินของบริษัททุกครั้งก่อน เห็นว่า บริษัทเอสดีที พาราวัต
จำกัด จะต้องยื่นแบบภาษี ภ.พ.๓๐ ให้กรมสรรพากรทุกเดือน ดังนั้น ก่อนที่จะยื่นแบบภาษี ภ.พ.๓๐
ให้กรมสรรพากร ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจเพียงคนเดียวของบริษัทต้องทำการตรวจสอบ
ก่อน เมื่อผู้ถูกกล่าวหาต้องยื่นแบบภาษี ภ.พ.๓๐ ทุกเดือน จึงไม่น่าเชื่อว่าจะหลงลืมว่าตนมีเงินใน
บริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด เมื่อพิจารณาสำเนาแบบนำส่งงบการเงินรอบปีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม
๒๕๖๑ ที่แนบท้ายคำให้การ เอกสารหมายเลข ๑๒ ปรากฏว่าสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท
จังหวัดตรัง รับวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ แสดงว่าระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและ
หนี้สิน และยื่นเพิ่มเติมอีกหลายครั้ง กับวันที่ยื่นงบการเงินของบริษัทต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เป็น
ช่วงระยะเวลาที่ใกล้เคียงกัน ข้ออ้างว่าหลงลืมจึงไม่น่าเชื่อ การที่ผู้ถูกกล่าวหาประกอบกิจการแปรรูป
ไม้ยางพารามาก่อนที่จะเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาขอบ ถึงแม้กิจการจะเป็น
รูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทก็มีเพียงผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการ มีอำนาจตัดสินใจและดำเนิน
ธุรกิจเพียงคนเดียว เมื่อพิจารณาถึงสวัสดิการของบริษัทที่มอบให้คนในครอบครัวของผู้ถูกกล่าวหา
เท่านั้น ไม่ปรากฏว่ามีหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นคนอื่น ๆ ได้รับ และไม่ปรากฏว่ามีหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นคนอื่น
เข้ามาร่วมดำเนินการด้วย เห็นได้ชัดว่าบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด เป็นกิจการของผู้ถูกกล่าวหา
คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาสามารถเบิกเงินของบริษัทไปซื้อทรัพย์สินส่วนตัวได้ แม้บริษัทจะบันทึกบัญชี
ว่าจะมีการหักทอนหนี้กันภายหลังก็เป็นเพียงการทำบัญชีเท่านั้น ในความเป็นจริงเงินทั้งหมดของ
บริษัทก็เป็นของผู้ถูกกล่าวหา การที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องตรวจสอบและลงลายมือชื่อในเอกสารเพื่อยื่นต่อ
กรมพัฒนาธุรกิจการค้าและยื่นต่อกรมสรรพากรอยู่เป็นประจำ ที่อ้างว่าหลงลืมจึงรับฟังไม่ได้ เมื่อ
ผู้ถูกกล่าวหาอยู่แล้วว่ามีเงินในรูปแบบเงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการซึ่งความจริงคือเงินของ
ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาต้องแจ้งในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน นอกจากนี้แม้จะมีความว่า

การชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เป็นการชี้แจงก่อนที่ผู้ร้องจะแจ้งข้อกล่าวหาก็ตาม แต่คำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาก็ต้องมีน้ำหนักรับฟังได้ ดังนั้น การที่ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งเตือนให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ครบถ้วนถูกต้องจึงเป็นการปฏิบัติไปตามกฎหมายที่จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงก่อนเมื่อการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นหน้าที่สำคัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้เกิดการตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ คำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาทั้งก่อนและหลังรับทราบข้อกล่าวหาอ้างเหตุที่ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินจำนวนดังกล่าวว่าหลงลืมและเป็นของบริษัทเอสดีที พาราวัต จำกัด มิใช่ของผู้ถูกกล่าวหาที่รับฟังไม่ได้ พฤติการณ์เช่นนี้มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากรอบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม และเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗

จึงวินิจฉัยว่า นายเสน่ห์ ทองศักดิ์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจาก

ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายธีระพงศ์ จิระภาค